Nota voor Burgemeester en Wethouders

Bestuursorgaan	:	Burgemeester en Wethouders
Onderwerp	:	wijzigen verordening Jeugdhulp en intrekken beleidsregels gebruikelijke hulp
Portefeuillehouder	:	Wethouder Van Wijk
Notanummer	:	2026-822
Datum B&W-vergadering	:	27-10-2026
Team	:	Team Beleid Jeugd, Onderwijs en Ondersteuning
Programma	:	09 - Jeugd en onderwijs
Parafen voor akkoord nota	:	• 20-10-2026: Teamleider Beleid Veilig en Gezond Samenleven • 20-10-2026: Wethouder • 20-10-2026: Afdelingsmanager Beleid Samenleving
Parafen voor agendering	:	• 21-10-2026: Gemeentesecretaris/algemeen directeur
Bijlagen bij deze nota	:	Advies ASDD verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2026.pdf,Brief reactie advies ASDD (2).docx,Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2027.docx,Was wordt lijst.docx
Datum definitieve akkoord	:	27-10-2026

Besluit

1. De Beleidsregels afwegingskader Gebruikelijke hulp Jeugdwet Gemeente Deventer, met ingangsdatum 13-12-2019, in te trekken
2. De raad voor te stellen om de verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2023 in te trekken
3. De raad voor te stellen de verordening Jeugdhulp 2027 vast te stellen
4. Het raadsvoorstel en het ontwerp-raadsbesluit vast te stellen
5. De reactiebrief aan de ASDD vast te stellen
6. De stukken aan te bieden aan de gemeenteraad

De nota en het besluit openbaar te maken

Inleiding

Op dit moment hebben wij de beoordelingscriteria omtrent eigen kracht en gebruikelijke hulp vastgelegd in beleidsregels gebruikelijke hulp. De gemeenteraad stelt bij verordening de kaders vast voor de uitvoering van de Jeugdwet. Op 6 maart 2025 heeft de Centrale Raad van Beroep (hierna: CRvB) geoordeeld dat gemeentelijke verordeningen concrete criteria moeten bevatten voor de beoordeling van aanspraken op jeugdhulp. In die uitspraken is benadrukt dat voor inwoners duidelijk moet zijn onder welke voorwaarden jeugdhulp wordt toegekend en op welke wijze begrippen als eigen kracht en gebruikelijke hulp worden betrokken bij de beoordeling van een hulpvraag.
Naar aanleiding van deze uitspraak is de Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer herzien. Met de wijzigingen worden de uitgangspunten voor de beoordeling van gebruikelijke hulp en eigen kracht van jeugdigen en hun ouders/verzorgers expliciet in de verordening vastgelegd.
Hierbij is rekening gehouden met het feit dat de Jeugdwet uitgaat van eigen mogelijkheden en eigen kracht en specifiek is bedoeld voor de situatie waarin ouders onvoldoende eigen mogelijkheden hebben. Daardoor blijft specialistische jeugdhulp beschikbaar voor jeugdigen en gezinnen die dit echt nodig hebben. Door uit te gaan van de eigen verantwoordelijkheid van ouders voor gebruikelijke zorg en opvoeding, kunnen gemeentelijke middelen worden ingezet voor jeugdigen met problematiek die niet binnen de thuissituatie of met hulp van het sociale netwerk kan worden opgevangen.
Hiermee wordt de verordening in lijn gebracht met de eisen die de CRvB stelt aan rechtszekerheid.

Omdat de CRvB heeft bepaald dat de regels omtrent gebruikelijke hulp in de verordening moeten worden vastgelegd, zijn de beleidsregels gebruikelijke hulp overbodig geworden. Deze kunnen worden ingetrokken, ook nu de nieuwe verordening nog niet is vastgesteld door de raad. Juridisch gezien hebben de beleidsregels sinds de uitspraak van de CRvB geen waarde meer.

De wijzigingen in de verordening zijn bijgehouden in de bijgevoegde was-wordtlijst.

De ASDD is betrokken voor het uitbrengen van een advies over de verordening. Hieronder een samenvatting van de reactie van de ASDD.
De ASDD is positief over de Concept Verordening Jeugdhulp 2026 en ziet dat de gemeente belangrijke stappen heeft gezet in de verduidelijking en verbetering van de regels. De verordening is toegankelijker geworden, sluit beter aan bij actuele wet- en regelgeving en biedt meer helderheid voor inwoners en professionals. De ASDD waardeert de zorgvuldige uitwerking van onderwerpen als onderzoek, eigen kracht, het gezinsplan en het pgb. Tegelijkertijd geeft de adviesraad enkele aandachtspunten mee, zoals begeleiden van niet pgb-vaardige ouders, aandacht voor kleine aanbieders en het wat ingewikkelde taalgebruik in de verordening. Daarop wordt in de antwoordbrief aan de ASDD verder ingegaan.

Beoogd maatschappelijk resultaat
De wijziging van de verordening draagt bij aan een eenduidige uitvoering van de Jeugdwet. Ouders/verzorgers en jeugdigen hebben vooraf duidelijkheid over de wijze waarop aanvragen worden beoordeeld en welke rol gebruikelijke hulp daarbij speelt. Hierdoor wordt de rechtszekerheid versterkt.

Kader
Algemene wet bestuursrecht
Jeugdwet
Beleidskader Van Wieg Naar Werk

Betrokken partijen en participatie
Het is gebruikelijk dat de ASDD ter advisering wordt betrokken bij wijzigingen van een verordening. Zij hebben een advies uitgebracht.

Argumenten voor en tegen
1. Aansluiten bij actuele wet- en regelgeving en jurisprudentie.
De regels rondom gebruikelijke hulp zijn de afgelopen jaren verder ontwikkeld door jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep (CRvB).
2. Een helder kader waardoor we gelijke gevallen gelijk behandelen.
3. De beleidsregels gebruikelijke hulp zijn overbodig en kunnen worden ingetrokken, want de CRvB heeft bepaald dat de regels omtrent gebruikelijke hulp in de verordening moeten worden vastgelegd.

Financiële consequenties en dekking
nvt.

Openbaarmaking en communicatie
Na vaststelling van de Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2027 door de Raad wordt deze gepubliceerd en bekend gemaakt op www.overheid.nl.

Aanpak en uitvoering
Na vaststelling van de nota door het college:
- wordt de verordening aangeboden aan de raad.
- worden de beleidsregels ingetrokken op overheid.nl
- wordt de brief aan de ASDD verzonden.

gemeente Deventer

RAADSVOORSTEL

Onderwerp	:	wijzigen verordening Jeugdhulp en intrekken beleidsregels gebruikelijke hulp
Portefeuillehouder	:	Wethouder Van Wijk
Voorstelnummer	:	2026-822
Datum B en W besluit	:	27-10-2026
Team	:	Team Beleid Jeugd, Onderwijs en Ondersteuning
Programma	:	09 - Jeugd en onderwijs

Inleiding

Uw raad stelt de kaders vast voor de uitvoering van de Jeugdwet. Op 6 maart 2025 heeft de Centrale Raad van Beroep (hierna: CRvB) geoordeeld dat gemeentelijke verordeningen concrete criteria moeten bevatten voor de beoordeling van aanspraken op jeugdhulp. In die uitspraken is benadrukt dat voor inwoners duidelijk moet zijn onder welke voorwaarden jeugdhulp wordt toegekend en op welke wijze begrippen als eigen kracht en gebruikelijke hulp worden betrokken bij de beoordeling van een hulpvraag.
Naar aanleiding van deze uitspraak is de Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer herzien. Met de wijzigingen worden de uitgangspunten voor de beoordeling van gebruikelijke hulp en eigen kracht van jeugdigen en hun ouders/verzorgers expliciet in de verordening vastgelegd.
Hierbij is rekening gehouden met het feit dat de Jeugdwet uitgaat van eigen mogelijkheden en eigen kracht en specifiek is bedoeld voor de situatie waarin ouders onvoldoende eigen mogelijkheden hebben. Daardoor blijft specialistische jeugdhulp beschikbaar voor jeugdigen en gezinnen die dit echt nodig hebben. Door uit te gaan van de eigen verantwoordelijkheid van ouders voor gebruikelijke zorg en opvoeding, kunnen gemeentelijke middelen worden ingezet voor jeugdigen met problematiek die niet binnen de thuissituatie of met hulp van het sociale netwerk kan worden opgevangen.
Hiermee wordt de verordening in lijn gebracht met de eisen die de CRvB stelt aan rechtszekerheid.

Met dit voorstel wordt de gemeentelijke regelgeving geactualiseerd en sluit deze aan op de uitvoeringspraktijk. Daarnaast wordt geborgd dat aanvragen voor jeugdhulp zorgvuldig, transparant en op een juridisch houdbare wijze worden beoordeeld.

De wijzigingen in de verordening zijn bijgehouden in de bijgevoegde was-wordtlijst.

Raadsvoorstel

1. De Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2023 in te trekken.
2. De Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2027 vast te stellen.

Kern raadsvoorstel

De Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer wordt gewijzigd om deze in overeenstemming te brengen met de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep en aan te sluiten bij de uitvoeringspraktijk.

Beoogd resultaat

De wijziging van de verordening draagt bij aan een eenduidige uitvoering van de Jeugdwet. Ouders/verzorgers en jeugdigen hebben vooraf duidelijkheid over de wijze waarop aanvragen worden beoordeeld en welke rol gebruikelijke hulp daarbij speelt. Hierdoor wordt de rechtszekerheid versterkt.

Kader

Algemene wet bestuursrecht
Jeugdwet
Beleidskader Van Wieg Naar Werk

Argumenten ten behoeve van de raad

1. Aansluiten bij actuele wet- en regelgeving en jurisprudentie.
De regels rondom gebruikelijke hulp zijn de afgelopen jaren verder ontwikkeld door jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep (CRvB).
2. Een helder kader waardoor we gelijke gevallen gelijk behandelen.

Tegenargumenten
Er zijn geen inhoudelijke tegenargumenten. Het vastleggen van regels over gebruikelijke hulp in de verordening volgt uit actuele wet- en regelgeving en jurisprudentie.

Betrokken partijen en participatie
Het is gebruikelijk dat de ASDD ter advisering wordt betrokken bij wijzigingen van een verordening. Zij hebben een advies uitgebracht.

Financiële consequenties
nvt.

Betrokkenheid raad
De Centrale Raad van Beroep heeft bepaald dat de regels omtrent eigen kracht en gebruikelijke hulp in de verordening moeten worden opgenomen en dus door de raad moeten worden vastgesteld. Daarnaast is het een raadsbevoegdheid om een verordening vast te stellen.

Burgemeester en wethouders van de gemeente Deventer,

de secretaris, J.P. Wassens - de burgemeester, R.C. König

ONTWERP-RAADSBESLUIT

Onderwerp	:	wijzigen verordening Jeugdhulp en intrekken beleidsregels gebruikelijke hulp
Voorstelnummer	:	2026-822
Datum raadstafel	:	
Datum raadsvergadering	:	

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 27-10-2026, nummer 2026-822.

BESLUIT

1. De Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2023 in te trekken.
2. De Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2027 vast te stellen.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van

De raad voornoemd,
de Griffier, de voorzitter,

A. Kerver R.C. König

VERORDENING JEUGDHULP GEMEENTE DEVENTER 2027

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepalingen

1. In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
   a. **algemene voorziening:** jeugdhulpvoorziening op grond van de wet die rechtstreeks toegankelijk is zonder voorafgaand diepgaand onderzoek naar de behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige of zijn ouders;
   b. **andere voorziening**: voorziening op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen, niet vallend onder de wet;
   c. **budgetbeheerder**: de persoon die het pgb beheert, die daadwerkelijk zorgdraagt voor de afhandeling van het pgb. De budgetbeheerder kan tevens budgethouder zijn;
   d. **budgethouder:** de jeugdige of zijn ouders aan wie het pgb is toegekend en voor wie de jeugdhulp is geïndiceerd. De budgethouder kan tevens de budgetbeheerder zijn.
   e. **gebruikelijke hulp**: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van ouders en/of andere verzorgers of opvoeders;
   f. **gezin:** een samenlevingsvorm van een aantal individuen waarin in ieder geval één of meerdere jeugdige(n) deel van uitmaken;
   g. **gezinsplan:** het document waarin de hulpvraag van de jeugdige en de eventueel noodzakelijk te verlenen ondersteuning is omschreven.
   h. **hulpvraag:** vraag van een jeugdige of ouder(s) om jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen;
   i. **individuele voorziening**: een op de jeugdige of zijn ouders toegesneden jeugdhulpvoorziening die door het college in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget wordt verstrekt op basis van een besluit;
   j. **pgb: persoonsgebonden budget:** het persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de Jeugdwet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of ouder, dat hem in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken;
   k. **pgb-budgetplan:** plan waarin omschreven is hoeveel pgb er nodig is voor een individuele voorziening en waaraan het toe te kennen budget besteed wordt;
   l. **resultaat:** de daadwerkelijk bereikte uitkomsten van de ingezette hulpverlening. De opgestelde doelen, zijn de basis om vast te stellen welk resultaat is behaald.
   m. **sociaal netwerk:** een familielid, huisgenoot, (voormalig) echtgenoot of mantelzorger of andere personen met wie de jeugdige of ouder(s) een sociale relatie onderhoudt;
   n. **team uitvoering jeugd:** de gemeentelijke toegang tot jeugdhulp.
   o. **voorliggende voorziening:** een voorziening die geboden wordt op grond van andere wetgeving zoals Zorgverzekeringswet, Wet langdurige zorg etc. zoals bedoeld in artikel 1.2 lid 1 van de Wet;
2. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Jeugdwet (hierna: de wet), het Besluit Jeugdwet en de Algemene wet bestuursrecht.

Hoofdstuk 2 Algemene voorzieningen

Artikel 2 Toegang algemene voorziening

Een algemene voorziening is rechtstreeks toegankelijk zonder beschikking en zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige of zijn ouders.

Artikel 3 Beschikbare algemene voorzieningen

1. De volgende algemene voorzieningen zijn beschikbaar:
   a. preventie inclusief advies en voorlichting;
   b. lichte opvoedondersteuning;
   c. mantelzorgondersteuning;
   d. vertrouwenspersoon;
   e. onafhankelijk cliëntondersteuner;

f. jeugd- en jongerenwerk.
2. Het college kan nadere regels vaststellen over welke algemene voorzieningen op basis van het eerste lid beschikbaar zijn.

Hoofdstuk 3 Individuele voorzieningen

Paragraaf 1 Voorzieningen

Artikel 4 Beschikbare individuele voorzieningen

De volgende [categorieën] individuele voorzieningen zijn in ieder geval beschikbaar:

a. begeleiding individueel of begeleiding groep;
b. crisiszorg met en zonder verblijf;
c. dyslexiezorg voor kinderen tussen de 7 en 12 jaar;
d. forensische jeugdzorg;
e. gesloten jeugdzorg;
f. pleegzorg: ondersteuning waarbij pleegouders de jeugdige verblijf, verzorging en opvoeding bieden in combinatie met professionele begeleiding van het pleegkind, de pleegouders en de biologische ouders door een pleegzorgaanbieder. Pleegzorg kan zowel tijdelijk als langdurig en zowel 24/7 als in deeltijd of weekeind opvang (respijtzorg) geboden worden. Een pleeggezin kan zowel een gezin uit het pleeggezinnenbestand van een voorziening voor pleegzorg als een gezin uit het eigen sociaal netwerk zijn en is gescreend door de pleegzorgaanbieder;
g. persoonlijke verzorging;
h. vervoer van een jeugdige van en naar de locatie waar jeugdhulp wordt geboden;
i. verblijf: bij jeugdhulp met verblijf, verblijft een jeugdige, op vrijwillige of gedwongen basis, in een (open) instelling;
j. Respijtzorg.

Paragraaf 2 Gemeentelijke toegang procedureel

Artikel 5 Toegang jeugdhulp via de gemeente

1. Een jeugdige, een ouder of een andere belanghebbende kunnen een aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk indienen bij het college. Een aanvraag wordt ingediend door middel van een door het college vastgesteld aanvraagformulier.
2. Het college bevestigt de ontvangst van het aanvraagformulier.
3. Het college geeft de beschikking binnen 8 weken na ontvangst van de aanvraag.
4. In spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 4.1.8 van de wet treft het college na de aanvraag onverwijld een tijdelijke voorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek.
5. Spoedeisende jeugdhulp kan niet ingezet worden in de vorm van een pgb.
6. Jeugdigen en/of hun ouders kunnen zich rechtstreeks wenden tot een algemene voorziening, hiervoor is geen beschikking nodig.
7. Er is geen instemming nodig voor de aanvraag van de minderjarige, maar van diens wettelijk vertegenwoordiger, als:
   a. De jeugdige jonger is dan 12 jaar, of;
   b. De jeugdige ouder is dan 12 jaar en niet in staat is tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake.
8. Er is voor de aanvraag instemming nodig van de wettelijk vertegenwoordiger en de jeugdige als de jeugdige tussen de 12 en 16 jaar oud is.
9. Er is geen instemming nodig van de wettelijk vertegenwoordiger, als:
   a. De jeugdige de leeftijd van 16 jaar heeft bereikt, of;
   b. De jeugdige tussen de 12 en 16 jaar is en de jeugdige, na weigering van toestemming door de wettelijk vertegenwoordiger, de jeugdhulp weloverwogen blijft wensen, of;
   c. De jeugdige tussen de 12 en 16 jaar oud is en de jeugdhulp, na weigering van toestemming door de wettelijk vertegenwoordiger, kennelijk nodig is om een ernstig nadeel voor de jeugdige te voorkomen.
10. Het college kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de procedure voor de aanvraag van een individuele voorziening.

Artikel 6 Het vooronderzoek bij toegang jeugdhulp via gemeente

1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek en gesprek, bedoeld in artikel 7, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie.
2. De jeugdige of zijn ouders verschaffen, zo mogelijk voor het eerste gesprek, aan het college alle gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover zij redelijkerwijs de beschikking kunnen krijgen.
3. De jeugdige of zijn ouders kunnen een gezinsplan indienen dat het college bij het onderzoek betrekt.

Artikel 7 Het gesprek en onderzoek

1. Het college onderzoekt in één of meerdere gesprekken met de jeugdige en/of zijn ouders, zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen acht weken, na ontvangst van het volledig ingevuld aanvraagformulier voor zover nodig in het kader van de hulpvraag:
   a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige of zijn ouders en de hulpvraag;
   b. het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;
   c. Welke hulp gelet op de vastgestelde problematiek naar aard en omvang nodig is om de jeugdige in staat te stellen om gezond en veilig op te groeien, te groeien naar zelfstandigheid en/of voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren.
   d. het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van het sociale netwerk een oplossing voor de hulpvraag te vinden;
   e. de mogelijkheden om gebruik te maken van een andere voorziening;
   f. de mogelijkheden om de hulpvraag te beantwoorden door het inzetten van een algemene voorziening;
   g. de mogelijkheden om een individuele voorziening te verstrekken;
   h. de mogelijkheden om te kiezen voor een pgb, waarbij de jeugdige en/of ouder in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze;
   i. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;
   j. hoe rekening kan worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders.
2. Het college wijst de jeugdige en/of zijn ouders op de mogelijkheid gebruik te maken van een vertrouwenspersoon als bedoeld in artikel 2.5 van de wet en van een onafhankelijke cliëntondersteuner als bedoeld in artikel 2.2.4 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.
3. Het college kan, met instemming van de jeugdige of zijn ouders, informatie inwinnen bij andere instanties, zoals de huisarts of de school, en met deze in gesprek gaan over de problemen en de meest aangewezen hulp.
4. Het college legt de zaken genoemd in het eerste lid vast in het gezinsplan.
5. Met toestemming van de jeugdige en/of zijn ouders worden in het gezinsplan afspraken opgenomen over het moment en de wijze waarop de resultaten van het gezinsplan met de jeugdige en/of zijn ouders, team toegang jeugd en de jeugdhulpaanbieder besproken worden.
6. Het college kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de inhoud van en de wijze waarop het onderzoek wordt uitgevoerd.

Artikel 8 Beoordeling (boven) gebruikelijke hulp en eigen kracht

1. Jeugdigen en/of ouder(s) komen pas in aanmerking voor een individuele voorziening als zij zelf geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag binnen hun eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen (eigen kracht).
2. Onder eigen kracht wordt in ieder geval verstaan:
   - gebruikelijke hulp van ouders en/of andere verzorgers of opvoeders
   - bovengebruikelijke hulp van ouders voor zover zij beschikbaar en in staat zijn de noodzakelijke hulp te bieden, dit geen (dreigende) overbelasting oplevert en door het bieden van de bovengebruikelijke hulp geen financiële problemen in het gezin ontstaan
   - de ondersteuning vanuit het sociale netwerk
   - het aanspreken van een aanvullende zorgverzekering die is afgesloten

3. Gebruikelijke hulp is hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van ouders en/of andere verzorgers of opvoeders. Zij zijn namelijk verplicht de tot hun gezin behorende minderjarige jeugdigen te verzorgen, op te voeden, te begeleiden en toezicht op hen te houden. Dit geldt ook als de jeugdige een ziekte, aandoening, beperking of andere problematiek heeft. Bij uitval van één van de ouders neemt de andere ouder de gebruikelijke hulp over. Dit geldt ook bij gescheiden ouders. Er wordt dan ook rekening gehouden met de gebruikelijke hulp van de ouder waar de jeugdige niet woont.
4. Om vast te stellen of sprake is van gebruikelijke hulp beoordeelt het college of de benodigde hulp uitgaat boven de hulp die een jeugdige van dezelfde leeftijd zonder ziekte, aandoening, beperking of andere problematiek nodig heeft. Het college houdt hierbij rekening met de volgende factoren:
    a. de leeftijd van de jeugdige
    b. de mate van zorg bij activiteiten en handelingen, de mate van toezicht en de mate van begeleiding/stimulans die een jeugdige van die leeftijd nodig heeft
    c. de aard en de duur van de hulp en de benodigde ondersteuningsintensiteit van de jeugdige
    d. de mate van planbaarheid van de hulp
    e. de behoeften en mogelijkheden van de jeugdige

    Hierbij maakt het college gebruik van de CIZ indicatiewijzer versie 3.0 als afwegingskader.
5. Als er sprake is van gebruikelijke hulp verstrekt het college geen individuele voorziening tot jeugdhulp. Hierop kan (tijdelijk) een uitzondering worden gemaakt als de ouders door (dreigende) overbelasting de gebruikelijke hulp niet kunnen bieden. Er moet dan wel een verband zijn tussen de (dreigende) overbelasting en de hulp aan de jeugdige.
6. Onder bovengebruikelijke hulp verstaan wij: hulp die de gebruikelijke hulp overstijgt. Ouders zijn in eerste instantie nog steeds verantwoordelijk voor het bieden van bovengebruikelijke hulp.
7. Het college beoordeelt bij bovengebruikelijke hulp of van ouders verwacht mag worden dat ze deze hulp bieden, zoals in lid 2 staat weergegeven. Het college maakt hierbij onderscheid tussen kortdurende en langdurende situaties:
    - Kortdurend: er is uitzicht op herstel van het (gezondheids)probleem en de daarmee samenhangende zelfredzaamheid van de jeugdige. Het gaat hierbij over een aaneengesloten éénmalige periode van maximaal drie maanden in één kalenderjaar.
    - Langdurend: het gaat om chronische situaties waarbij naar verwachting de jeugdhulp langer dan drie maanden nodig is of voor meerdere periodes van drie maanden in één kalenderjaar.
8. Het college verwacht van ouders dat zij:
    a. in kortdurende situaties de bovengebruikelijke hulp bieden, tenzij dit gelet op de aard van de hulp niet kan worden verwacht of de ouders door (dreigende) overbelasting de hulp niet kunnen bieden. Er moet dan wel een verband zijn tussen de (dreigende) overbelasting en de hulp aan de jeugdige.
    b. Oorzaken van overbelasting waar mogelijk weg nemen;
    c. Het belang van de jeugdige voor het belang van de (werk)carrière stellen;
    d. Zorgverlof en andere soorten verlof inzetten;
    e. Werktijden waar mogelijk aanpassen;
    f. Gebruik maken van opvangmogelijkheden van de Wet kinderopvang, zowel voor de jeugdige met hulpvraag als voor eventuele andere kinderen;
    g. de jeugdige, indien mogelijk, voltijds onderwijs te laten volgen;
    h. De eigen problematiek verminderen, bijvoorbeeld door het inzetten van begeleiding en coaching trajecten vanuit het preventief aanbod, een beroep doen op de Zorgverzekeringswet voor behandeling, het verminderen van scheidingsproblematiek, etc.
9. Bij de beoordeling in langdurige situaties houdt het college rekening met de volgende factoren:
    a. de aard en de duur van de hulp en de benodigde ondersteuningsintensiteit van de jeugdige
    b. de mate van planbaarheid van de hulp
    c. het lichamelijk en geestelijk welzijn van de ouders
    d. de manier van omgaan van ouders met de problemen van de jeugdige
    e. vaardigheden van de ouders om zelf hulp te bieden

f. of er sprake is van problematiek bij de ouders, zoals relationele problemen of schulden
g. welke verplichtingen de ouders hebben, bijvoorbeeld voor werk en sociale activiteiten
h. het belang van ouders om een inkomen uit arbeid te krijgen en het eventueel ontstaan van financiële problemen
i. de woonsituatie
j. de samenstelling van het gezin en de relatie tussen de gezinsleden
k. is er een sociaal netwerk en zo ja, wat zijn de mogelijkheden en de bereidheid van het sociaal netwerk om de jeugdige of zijn ouders te ondersteunen
l. overige individuele omstandigheden die door jeugdige en ouders worden ingebracht

10. Als bovengenoemde factoren niet leiden tot problemen bij het kunnen verlenen van de hulp door de ouders, bij de beschikbaarheid van de ouders voor het verlenen van de hulp, bij de belasting van de ouders en bij de financiële situatie van de ouders wordt van hen verwacht dat zij de bovengebruikelijke hulp (eventueel deels) verlenen. Het college verstrekt dan geen individuele voorziening tot jeugdhulp.
11. Bij (dreigende) overbelasting geldt nog het volgende:
    - Er moet een verband zijn tussen de overbelasting en de zorg aan de jeugdige.
    - Als de overbelasting ziet op spanningen door het werk (bijvoorbeeld door te veel uren werken of stress) of door andere factoren buiten de zorg van de jeugdige om, moet de ouder eerst een oplossing zoeken in de oorzaak van die spanningen.
      Bij een aanvraag voor een individuele voorziening tot jeugdhulp bekijkt het college wat wordt gedaan om die spanningen te verminderen.
    - Als de (dreigende) overbelasting kan worden verminderd door het herinrichten van het werk of andere sociale/maatschappelijke activiteiten wordt dit eerst van de ouder verwacht.
    - Het verlenen van hulp door ouders aan hun kind gaat voor op sociale/maatschappelijke activiteiten.
    - Een pgb voor het verlenen van hulp aan een jeugdige door een ouder wordt geweigerd of beëindigd als er sprake is van (dreigende) overbelasting. Een andere zorgverlener moet het verlenen van hulp overnemen om de overbelasting te stoppen.
12. Als ouders een beroep kunnen doen op het sociale netwerk voor het bieden van ondersteuning bij de benodigde hulp aan de jeugdige wordt van hen verwacht dat ze hier gebruik van maken. De ondersteuning die het sociale netwerk biedt, valt onder de eigen kracht. Het college verstrekt hiervoor geen individuele voorziening tot jeugdhulp.
13. In situaties waarbij ouders begeleiding, behandeling of ondersteuning ten gevolge van maatschappelijke of eigen psychische of relationele problemen nodig hebben en er naar het oordeel van het college geen sprake is van een hulpvraag als bedoeld in deze verordening, komt een jeugdige of zijn ouder(s) niet in aanmerking voor een door het college te verlenen individuele voorziening als bedoeld in deze verordening.
14. Het voorgaande lid is niet van toepassing als er parallel aan een hulpvraag sprake is van meervoudige problematiek in de context van het gezin die onder de reikwijdte van de jeugdhulpplicht valt.
15. Voor zover het ontbreken van eigen kracht wordt veroorzaakt door maatschappelijke activiteiten of een vorm van werk, hanteert het college het uitgangspunt dat in beginsel het verlenen van zorg aan een kind voor gaat op het uitvoeren van maatschappelijke activiteiten of een vorm van werk. Het verminderen of anders organiseren van het werk of andere sociale/maatschappelijke activiteiten wordt in dit geval van de ouder/verzorger verwacht.
16. Als de jeugdige en/of de ouders een aanvullende zorgverzekering hebben die de benodigde hulp (deels) vergoedt, wordt van ouders verwacht dat zij deze aanspreken. Het college verstrekt dan geen individuele voorziening tot jeugdhulp of alleen een aanvullende voorziening voor het gedeelte dat niet wordt vergoed.

Artikel 9 Voorliggende voorzieningen

1. Het college verstrekt geen voorziening voor jeugdhulp als er:
    a. met betrekking tot de problematiek een recht bestaat op zorg als bedoeld bij of krachtens de Wet langdurige zorg, de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen of de Zorgverzekeringwet;

   b. naar het oordeel van het college met betrekking tot de problematiek een aanspraak bestaat op een maatwerkvoorziening inhoudende begeleiding als bedoeld in artikel 1.1.1 Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
   c. gegronde redenen zijn voor het college om aan te nemen dat de jeugdige in aanmerking kan komen voor zorg op grond van de Wet langdurige zorg en de jeugdige of zijn wettelijke vertegenwoordiger weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit daartoe.
2. Als er meerdere oorzaken ten grondslag liggen aan de betreffende problematiek en daardoor zowel een vorm van zorg, op grond van een recht op zorg als bedoeld bij of krachtens de Wet langdurige zorg of een zorgverzekering als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, als een soortgelijke voorziening op grond van de wet kan worden verkregen, is het college gehouden deze voorziening op grond van de wet te treffen.
3. De jeugdige of zijn ouders dan wel zijn wettelijk vertegenwoordiger die een aanvraag voor jeugdhulp doen, worden verwezen naar de instantie waar een aanvraag voor een voorziening op basis van de voornoemde wetten kan worden behandeld.

Artikel 10 Weigeringsgronden individuele voorzieningen

Het college kan een aanvraag individuele voorziening weigeren indien:

1. Er een alternatieve voorziening passend en toereikend is.
2. De jeugdige en/of ouder(s) aanspraak kunnen maken op een voorliggende voorziening zoals bedoeld in artikel 9 van deze verordening, die voorziet in de ondersteuningsbehoefte, of de mogelijkheid bestaat dat zij aanspraak kunnen maken op een voorliggende voorziening die voorziet in de ondersteuningsbehoefte, maar zij hiervoor geen aanvraag wensen in te dienen. Voorziet de voorliggende voorziening gedeeltelijk in de ondersteuningsbehoefte dan kan aanvullend alsnog een individuele voorziening worden afgegeven.
3. De jeugdige en/of ouder(s) onvoldoende meewerken aan het onderzoek waardoor de gemeente onvoldoende onderzoek kan uitvoeren en hierdoor de ondersteuningsbehoefte niet kan vaststellen.
4. Er ondersteuning is aangevraagd die zal worden verleend buiten Nederland, tenzij het college van oordeel is dat het inzetten van ondersteuning buiten de landsgrenzen een bijzondere bijdrage levert aan het behalen van het beoogde resultaat.
5. De individuele voorziening niet voldoet aan de eisen met betrekking tot kwaliteit zoals bedoeld in paragraaf 4.1 van de wet.
6. Indien de aanvraag betrekking heeft op kosten voor jeugdhulp die de jeugdige of ouders voorafgaand aan de aanvraag heeft gemaakt, kan het college hier slechts een voorziening voor verstrekken vanaf datum aanvraag als op het moment van de aanvraag nog steeds sprake is van opgroei- of opvoedingsproblemen, psychische problemen of stoornissen waarvoor de hulp is ingezet en de gemaakte kosten kunnen worden aangetoond, anders worden de kosten niet vergoed. Het college kan hiervan afwijken wanneer er sprake is van ernstige benadeling van de jeugdige.
7. Er geen noodzaak tot jeugdhulp is.
8. De hulpvraag kan worden opgelost in verband met eigen kracht of gebruikelijke hulp.
9. Het college kan nadere regels stellen ter verdere uitwerking van de criteria.

Artikel 11 Gezinsplan

1. In het gezinsplan kunnen ouders/jeugdige de hulpvraag beschrijven.
2. In het gemeentelijke deel van het gezinsplan worden de onderzoeksbevindingen naar aanleiding van het stappenplan van de Centrale Raad van Beroep en de eventuele noodzaak van een individuele voorziening vastgelegd.

Artikel 12 Toegang en besluit: gemeente, arts en gecertificeerde instelling

1. Het college legt de beslissing over het al dan niet verlenen van een individuele voorziening vast in een beschikking.
2. Het college neemt het besluit als bedoeld in het eerste lid op grond van de aanvraag als bedoeld in artikel 5 en het onderzoek als bedoeld in artikel 7.
3. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende voorziening. Het college legt de beslissing over de inzet van hulp in dat geval zo snel mogelijk, doch in ieder geval binnen vier weken na de start van de hulp, vast in een beschikking.

4. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na verwijzing door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts, als en voor zover de jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is. Het college legt de te verlenen individuele voorziening vast in een beschikking.
5. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp die de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering. Tevens draagt het college zorg voor de inzet van jeugdhulp die de rechter, de officier van justitie, de directeur van de justitiële jeugdinrichting (JJI) of de selectiefunctionaris van de JJI nodig acht bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing. Hiervoor verleent het college geen beschikking.

Artikel 13 Inhoud en geldigheidsduur beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt vastgelegd:
   a. welke individuele voorziening verstrekt wordt, wie de jeugdhulp gaat bieden en wat het beoogde resultaat daarvan is;
   b. of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt, en indien van toepassing;
   c. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn;
   d. wat de ingangsdatum en de duur van de verstrekking is.
2. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb vermeldt de beschikking naast de in lid 1 genoemde zaken bovendien:
   a. de hoogte van het pgb en hoe deze is bepaald;
   b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
   c. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
3. Het besluit tot toekenning van een individuele voorziening wordt afgegeven met een in het besluit vastgestelde geldigheidsduur.
4. Bij het besluit wordt informatie verstrekt over de rechten en de plichten van de jeugdige en zijn ouders op grond van de wet, de verordening en de nadere regels.
5. Het college kan periodiek onderzoeken of er aanleiding is een besluit te heroverwegen en stelt hierover zo nodig nadere regels.

Paragraaf 3 Kwaliteitseisen

Artikel 14 Kwaliteitseisen Jeugdhulp

1. Het college draagt er zorg voor dat minimaal de uitvoering van de wettelijke kwaliteitseisen worden opgenomen in de contracten met de aanbieders.
2. (Pgb-)aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen conform artikel 4.1.1. van de Wet, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
   a. Het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
   b. Het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg;
   c. Erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard.
3. Om na te gaan of de kwaliteit van de ondersteuning voldoende geborgd is, wordt onder meer gekeken naar de volgende punten:
   a. De professional beschikt over de juiste kwalificaties om de ondersteuning te kunnen leveren, d.w.z. relevante opleiding, kennis en ervaring. Indien van toepassing registratie in het Kwaliteitsregister Jeugd dan wel een ander relevant beroepsregister;
   b. Het type zorg sluit aan bij de ondersteuningsbehoefte;
   c. De professional die cliëntgebonden hulp levert, dient een door de overheid erkende, afgeronde zorggerelateerde opleiding (gericht op mensen) te hebben afgerond. Dit, naar uitsluitend oordeel van het college:
      i. De opleiding dient passend te zijn bij de te verrichten activiteiten en bij de persoonlijke kenmerken en omstandigheden, complexiteit en aard van de problematiek van de cliënt en het gezin en/of systeem;
      ii. Professionals met HBO-niveau of hoger zijn BIG- en/of SKJ-geregistreerd en/of ingeschreven in het Registerplein. Een vaktherapeut hoeft niet SKJ-geregistreerd te zijn. Wel dient de vaktherapeut dan te zijn geregistreerd in het Register Vaktherapie;
   d. Dat er sprake is van kwaliteitseisen die openomen zijn in de bij de inkoop gestelde inkoopvoorwaarden;

e. Bij indiensttreding dient de professional die de ondersteuning levert en de bestuurder(s) van een zorgorganisatie te beschikken over een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) met screeningsprofiel 45 ‘gezondheidszorg en welzijn van mens en dier’. De VOG dient specifiek voor de betreffende functie die door de medewerker wordt uitgevoerd te zijn afgegeven. De VOG mag niet eerder zijn afgegeven dan drie maanden voor het tijdstip waarop betrokkene bij de (Pgb-)aanbieder in dienst is getreden en niet ouder te zijn dan drie jaar. Na indiensttreding zorgt de (Pgb-)aanbieder ervoor dat er voor de medewerker per drie jaar een nieuwe VOG wordt aangevraagd en verkregen. Een VOG is niet nodig bij zorg door familie (eerste of tweedegraads) of partner;
f. Dat de door de (Pgb-)aanbieder ingeschakelde medewerkers voldoen aan de voor de functie vereiste deskundigheid, vaardigheden en wettelijke eisen. Zij dienen te beschikken over een adequate opleiding en een recente VOG. De (Pgb-)aanbieder draagt er zorg voor dat ingeschakelde vrijwilligers beschikken over een recente VOG;
g. De (Pgb-)aanbieder dient adequaat verzekerd te zijn tegen beroeps- en/of bedrijfsaansprakelijkheid en de verzekering biedt in voldoende mate dekking tegen schade, die kan ontstaan bij of als gevolg van de uitvoering van de werkzaamheden;
h. Een verklaring van de Belastingdienst inzake betalingsgedrag nakoming fiscale verplichtingen (VOFG) waaruit blijkt dat wordt voldaan aan de verplichtingen tot het betalen van belasting en sociale zekerheidspremies kan worden uitgevraagd;
i. De (Pgb-)aanbieder dient financieel gezond te zijn en er dient aan financiële verplichtingen voldaan te worden, zodat de continuïteit van de zorg voor de cliënt voldoende gewaarborgd is. De (Pgb-)aanbieder kan worden gevraagd de meest recente jaarrekening te overleggen. In het geval van een organisatie zonder rechtspersoonlijkheid kan om een balans en resultatenrekening gevraagd worden, waaruit in ieder geval de gerealiseerde omzet en kosten gesplitst naar personele kosten en materiële kosten zijn opgenomen;
j. De aanbieder neemt de regels in acht van de Wet normering topinkomens en de regeling bezoldigingsmaxima topfunctionarissen zorg en jeugdhulp.

4.Met een Pgb bekostigde professioneel verleende jeugdhulp moet aan dezelfde kwaliteitseisen voldoen als gecontracteerde jeugdhulp.
5.Het college draagt er zorg voor dat, indien een (Pgb-)aanbieder gebruik maakt van een onderaannemer, deze er als hoofdaanbieder verantwoordelijk voor is dat de onderaannemer voldoet aan de kwaliteitseisen die het college aan de ondersteuning stelt.
6.Als het niet voldoen aan de kwaliteitseisen gevolg is van verwijtbaar handelen of er is sprake van voortdurende wanprestatie kan het college een waarschuwing met een redelijke hersteltermijn geven of de (Pgb-)aanbieder niet (langer) meer accepteren in het kader van een Pgb.
7.Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de (Pgb-)aanbieders en het uitvoeren van een cliëntervaringsonderzoek en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde jeugdhulp

Paragraaf 4 Persoonsgebonden budget

Artikel 15 Aanvullende criteria persoonsgebonden budget

1. Als een jeugdige of zijn ouders in aanmerking komen voor een individuele voorziening, maar de ondersteuning zelf wenst in te kopen door middel van een pgb, dient hij daartoe een pgbbudgetplan in volgens een door het college vastgesteld model. In het pgb-budgetplan is opgenomen:
   a. de motivering waarom het natura-aanbod van de gemeente niet passend is en een pgb gewenst is;
   b. waar hij zijn jeugdhulp zal inkopen en de wijze waarop de hulp georganiseerd wordt;
   c. op welke manier deze hulp bijdraagt aan zijn participatie en zelfredzaamheid (resultaten en doelen), evenals evaluatiemomenten;
   d. hoe de kwaliteit van de hulp is gewaarborgd en bij formele hulp, hoe wordt voldaan aan de kwaliteitseisen zoals gesteld aan de jeugdhulpaanbieders van zorg in natura;
   e. de kosten van de uitvoering, uitgedrukt in aantal eenheden en tarief, en
   f. welke persoon het pgb beheert.
2. Het college weigert de verlening van een pgb indien:

a. de jeugdige of zijn ouders geen volledig ingevuld pgb-budgetplan hebben overlegd volgens het door het college vastgestelde model;
b. de jeugdige of zijn ouders weigeren het pgb-budgetplan desgevraagd met het college te bespreken of verschijnen zonder geldige reden niet op de afspraak om het pgb-budgetplan te bespreken;
c. de jeugdige of zijn ouders zich bij een eerdere pgb verstrekking niet hebben gehouden aan verplichtingen bij een pgb als bedoeld in artikel 8.1.4, eerste lid, onderdeel a, d of e. van de Jeugdwet
d. naar het oordeel van het college onvoldoende aannemelijk is dat met het pgb zal worden voorzien in toereikende ondersteuning van goede kwaliteit. Bij het beoordelen van de kwaliteit weegt het college mee of de hulpverlening in redelijkheid geschikt is voor het doel waarvoor het pgb wordt verstrekt.
e. de jeugdige of zijn ouders zelf geen regie kan voeren over de benodigde zorg en begeleiding en over het beheer van een pgb en in het sociaal netwerk ook geen geschikte budgetbeheerder kunnen vinden.
f. de budgetbeheerder tevens de zorgverlener is. Er is dan sprake van een ongewenst risico op belangenverstrengeling.

3. Het college beoordeelt aan de hand van de 10 punten van pgb-vaardigheid van het ministerie van VWS en de VNG en aan de hand van de navolgende criteria of de budgethouder of budgetbeheerder in staat is om de aan het beheer van een pgb voortvloeiende taken te kunnen uitvoeren:
   a. het doorlopen van het aanvraagtraject: hiervoor moet een budgethouder of budgetbeheerder kennis hebben van het pgb in het sociaal domein;
   b. inkopen zorg: hiervoor moet een budgethouder zijn eigen zorgbehoefte kunnen uitdrukken en kennis hebben van het jeugdhulpaanbod;
   c. goed werkgeverschap/opdrachtgeverschap: De budgethouder of budgetbeheerder moet kennis hebben van zijn of haar rechten en plichten als werkgever;
   d. coördinatie formele of informele jeugdhulpaanbieders: is de budgethouder of budgetbeheerder communicatief vaardig om gesprekken te voeren met de formele of informele jeugdhulpaanbieders;
   e. administratie voeren: De budgetbeheerder heeft voldoende financiële vaardigheden en is in staat verantwoording af te leggen over de besteding van het persoonsgebonden budget.
4. Een pgb dient door de jeugdige of zijn ouders binnen zes maanden na uitbetaling te worden aangewend ten behoeve van het resultaat waarvoor het is verstrekt.
5. De persoon die het pgb ontvangt legt desgevraagd binnen de door het college aangegeven termijn verantwoording af over het gebruik van het pgb.
6. Een periodiek uit te betalen pgb wordt verleend voor een periode die aanvangt op de dag waarop het recht op de voorziening is ontstaan, voor zover deze dag niet ligt voor de dag waarop de voorziening is aangevraagd.
7. De volgende kosten zijn uitgesloten voor vergoeding vanuit een pgb:
   a. kosten voor bemiddeling;
   b. kosten voor tussenpersonen of belangenbehartigers;
   c. kosten voor het voeren van een persoonsgebonden budget-administratie;
   d. kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van een pgb;
   e. kosten voor feestdagenuitkering en een eenmalige uitkering.
8. De persoon aan wie een pgb verstrekt wordt kan de jeugdhulp betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk, voor zover het niet gaat om een GGZ-behandeling, en onder de volgende voorwaarden:
   a. dat de persoon die behoort tot het sociale netwerk heeft aangegeven dat de zorg aan de jeugdige voor hem niet tot overbelasting leidt;
   b. dat de persoon die behoort tot het sociale netwerk op geen enkele wijze druk op de jeugdige of zijn ouders heeft uitgeoefend bij de besluitvorming om over te gaan tot uitbetaling;
9. Een jeugdige, of zijn ouders, mogen bij tijdelijk verblijf in het buitenland maximaal zes weken per kalenderjaar zorg inkopen met een pgb. Voorwaarde hierbij is dat het college hier vooraf toestemming heeft verleend.
10. Het college kan nadere regels vaststellen over de aan het pgb verbonden voorwaarden.

Artikel 16 Onderscheid formele en informele hulp

1. Van formele hulp is sprake als de hulp verleend wordt door onderstaande personen, met uitzondering van bloed- of aanverwanten in de 1e, 2e of 3e graad van de budgethouder:
   a. personen die werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staat in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007), en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken, of;
   b. personen die aangemerkt zijn als Zelfstandige Zonder Personeel. Daarnaast moeten ze ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken, of;
   c. personen die ingeschreven staan in het register, bedoeld in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (BIG-register) en/of artikel 5.2.1 van het Besluit Jeugdwet (SKJ), voor het uitoefenen van een beroep voor het verlenen van jeugdhulp.
2. Indien de jeugdhulp geboden wordt door een bloed- of aanverwant in de 1e, 2e of 3e graad van de budgethouder, is altijd sprake van informele hulp.
3. Indien de hulp wordt verleend door een andere persoon dan beschreven in lid 1 onder a, b of c, is sprake van informele hulp.
4. Indien niet wordt voldaan aan de kwaliteitseisen zoals gesteld aan jeugdhulpaanbieders van zorg in natura, is er sprake van informele hulp.

Artikel 17 Hoogte pgb

1. De hoogte van het pgb voor formele hulp bedraagt 100% van het tarief in natura, tenzij op basis van het door de jeugdige en/of zijn ouders ingediende pgb-budgetplan passende en toereikende jeugdhulp voor een lager tarief kan worden ingekocht.
2. Indien het op basis van lid 1 vastgestelde pgb in een individueel geval onvoldoende is om de aangewezen jeugdhulp te kunnen inkopen, wordt het tarief zodanig aangepast dat de hulp hiermee bij tenminste één jeugdhulpaanbieder kan worden ingekocht.
3. De hoogte van het pgb voor informele hulp is gelijk aan het minimum uurloon, inclusief vakantiebijslag, zoals bedoeld in de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag voor een persoon van 22 jaar of ouder met een 36-urige werkweek en indien sprake is van een arbeidsovereenkomst opgehoogd met de werkgeverslasten. Dit tarief geldt ongeacht de diploma's en werkervaring van de informele hulp.
4. Het tarief van een pgb dat is bestemd voor informele hulp als bedoeld in lid 2 wordt per 1 januari en 1 juli aangepast aan het per die datum geldende wettelijk minimum uurloon.
5. Het tarief voor vervoer van de jeugdige van en naar de locatie waar jeugdhulp wordt verleend bedraagt de fiscaal vrijgestelde vergoeding per kilometer, conform het belastingvrije bedrag in de inkomstenbelasting.
6. Op verzoek van de jeugdige of zijn ouders kan het persoonsgebonden budget worden verhoogd met het bedrag dat door cliënt wordt betaald voor een basis lidmaatschap van Per Saldo.
7. Het college kan nadere regels stellen over de hoogte van het pgb.

Artikel 18 Opschorting uitbetaling pgb

1. Het college kan de Sociale Verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een geheel of gedeeltelijke opschorting voor ten hoogste dertien weken van betalingen uit het pgb als er ten aanzien van een jeugdige of zijn ouders een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 8.1.4. eerste lid van de wet.
2. Het college stelt de jeugdige of ouder(s) schriftelijk op de hoogte van het verzoek als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 19 Tariefswijziging/indexatie

1. Indien met jeugdhulpaanbieders contractueel afspraken zijn gemaakt betreffende tariefswijziging en/of indexatie van individuele voorzieningen zorg in natura, wordt dezelfde tariefwijziging en/of indexatie toegepast bij de pgb's.
2. Als toepassing is gegeven aan het vorige lid, draagt het college zorg voor de kenbaarheid van de laatstelijk in de plaats gestelde bedragen.

Hoofdstuk 3 Herziening, intrekking, terugvordering, bestrijding en controle

Artikel 20 Herziening, intrekking en terugvordering

1. Degene aan wie krachtens deze verordening een individuele voorziening is verstrekt, is verplicht op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling te doen van feiten en omstandigheden waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.
2. Het college kan een besluit, genomen op grond van deze verordening, beëindigen, wijzigen, herzien of intrekken als het college vaststelt dat:
   a. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
   b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of het daarmee samenhangende pgb zijn aangewezen;
   c. de individuele voorziening of het daarmee samenhangende pgb niet meer toereikend is te achten;
   d. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het pgb, of
   e. de jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening of het daarmee samenhangende pgb niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.
3. Als het college een besluit op grond van het tweede lid onderdeel a. heeft herzien of ingetrokken, kan het college de geldswaarde vorderen van de teveel of ten onrechte genoten individuele voorziening of het teveel of ten onrechte genoten pgb.
4. Het college kan een beslissing tot verstrekking van een individuele voorziening herzien of intrekken als blijkt dat hiervan binnen zes maanden na de verstrekking geen gebruik is of wordt gemaakt.

Artikel 21 Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik

1. Het college kan een toezichthouder aanwijzen die belast is met het houden van toezicht op de naleving van rechtmatige uitvoering van de wet, waaronder de bestrijding van misbruik, oneigenlijk gebruik en niet-gebruik van deze wet.
2. Het college stelt nadere regels vast over de bevoegdheden van de toezichthouder.
3. Het college onderzoekt, al dan niet steekproefsgewijs, of de verstrekte voorzieningen worden besteed ten behoeve van het doel waarvoor ze verstrekt zijn. Tevens beoordeelt het college of de cliënt nog voldoet aan de criteria om voor een pgb in aanmerking te komen.
4. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot deze controle.

Hoofdstuk 4 Waarborgen verhouding prijs en kwaliteit

Artikel 22 Verhouding prijs en kwaliteit jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen

Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, rekening met:

a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
b. de voor de sector toepasselijke Cao-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
e. kosten voor bijscholing van het personeel.

Hoofdstuk 5 Onafhankelijke cliëntondersteuner, klachten en medezeggenschap

Artikel 23 Onafhankelijke cliëntondersteuner

1. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen, ouders en pleegouders een beroep kunnen doen op een onafhankelijke cliëntondersteuner.
2. Het college wijst jeugdigen, ouders en pleegouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke cliëntondersteuner.

Artikel 24 Klachtregeling
Het college behandelt klachten van de jeugdige of zijn ouders die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van meldingen en aanvragen als bedoeld in deze verordening, overeenkomstig de bepalingen van de Richtlijn Interne klachtenprocedure van de gemeente Deventer.

Artikel 25 Betrekken ingezetenen bij ontwikkelen beleid
1. Het college betrekt de ingezetenen van de gemeente bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt de jeugdige of zijn ouders en vertegenwoordigers van cliëntgroepen, maar in ieder geval de Adviesraad Sociaal Domein Deventer, vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.
4. Het college kan nadere regels vaststellen ter uitvoering van het tweede en derde lid.

Hoofdstuk 6 Slotbepalingen

Artikel 26 Nadere regels en hardheidsclausule
1. In gevallen, de uitvoering van deze verordening betreffend, waarin deze verordening niet voorziet, beslist het college.
2. Het college kan nadere regels stellen over de uitvoering van deze verordening.
3. Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de jeugdige of zijn ouders afwijken van de bepalingen van deze verordening indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 27 Intrekking oude verordening en overgangsrecht
1. De Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2023 wordt ingetrokken.
2. Een jeugdige of zijn ouder(s) houdt recht op een lopende voorziening, verstrekt op grond van de Verordening Jeugdwet gemeente Deventer 2023, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen.
3. Aanvragen die zijn ingediend onder de Verordening Jeugdwet gemeente Deventer 2023 en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.
4. Beslissing op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2023 geschiedt op grond van de Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2027.

Artikel 28 Inwerkingtreding en citeertitel
1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2027.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening jeugdhulp gemeente Deventer 2027.

TOELICHTING OP DE VERORDENING JEUGDHULP DEVENTER

Algemene toelichting
Deze verordening geeft uitvoering aan de Jeugdwet. De Jeugdwet kent een voorzieningenplicht voor de gemeente; de jeugdhulpplicht. Deze houdt kort gezegd in dat het college een jeugdhulpvoorziening moet treffen als de jeugdige of ouders dit nodig hebben bij problemen met het opgroeien, de zelfredzaamheid of deelname aan de maatschappij. De aard en omvang van deze voorzieningenplicht wordt in beginsel door de gemeente bepaald (maatwerk).

De Jeugdwet schrijft in de artikelen 2.9, 2.10 en 2.12 voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt:
- over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en algemene (vrij toegankelijke) voorzieningen
- met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening
- over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen
- over de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget (pgb) wordt vastgesteld
- voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijke gebruik van de Jeugdwet
- over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Jeugdwet
- ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan

Artikel 2.9 van de Jeugdwet is niet uitputtend geformuleerd en biedt daarom ruimte om met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de Jeugdwet nog andere regels te stellen. Daarnaast kan de gemeenteraad op grond van artikel 8.1.1 lid 3 van de Jeugdwet bepalen onder welke voorwaarden de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot zijn sociale netwerk.

Deze verordening kan niet los worden gezien van het beleidsplan dat de gemeenteraad op grond van artikel 2.2 van de Jeugdwet vaststelt. In dit beleidsplan (van Wieg tot Werk) wordt het door het gemeentebestuur te voeren beleid vastgelegd met betrekking tot preventie en jeugdhulp, de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

Algemene (vrij toegankelijke) en individuele voorzieningen
Een voorziening voor jeugdhulp kan een breed spectrum van verschillende soorten ondersteuning, hulp en zorg omvatten.

In de verordening is onderscheid gemaakt tussen algemene (vrij toegankelijke) en individuele (niet vrij toegankelijke) voorzieningen op het gebied van jeugdhulp. Voor een deel van de hulpvragen zal volstaan kunnen worden met een algemene voorziening. Hier kunnen de jeugdige en zijn ouders gebruik van maken zonder dat zij daarvoor een verwijzing of een besluit van de gemeente nodig hebben. De jeugdige en zijn ouders kunnen zich voor deze jeugdhulp dus rechtstreeks tot de jeugdhulpaanbieder wenden. Een individuele voorziening zal vaak betrekking hebben op meer gespecialiseerde zorg. Voor deze niet vrij toegankelijke vormen van hulp zal eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige of zijn ouders deze hulp daadwerkelijk nodig hebben. De gemeente bepaalt zelf welke hulp vrij toegankelijk is en welke niet. In deze verordening zijn de beschikbare algemene en individuele voorzieningen uitgewerkt in de artikelen 3 en 5.

Toeleiding naar de jeugdhulp
De toeleiding naar jeugdhulp kan op drie verschillende manieren plaatsvinden, te weten:

1. Toegang jeugdhulp via de gemeente (team toegang Jeugd)

Een hulpvraag van een jeugdige of zijn ouder kan binnenkomen bij het team toegang jeugd. Een medewerker van team toegang jeugd zal onderzoeken of en zo ja, welke jeugdhulp nodig is. Is een individuele voorziening nodig, dan geeft het college daartoe een besluit af.

2. Toegang via de huisarts, de jeugdarts of de medisch specialist

De Jeugdwet regelt daarnaast dat de jeugdhulp toegankelijk is na een verwijzing door de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist. In de praktijk zullen de huisarts, medisch specialist en jeugdarts vaak niet bepalen welke specifieke vorm van hulp nodig is, maar verwijzen naar een van de jeugdhulpaanbieders die de gemeente heeft ingekocht. De jeugdhulpaanbieder beoordeelt vervolgens op basis van zijn professionele autonomie welke voorziening precies nodig is (de behandelvorm), hoe vaak iemand moet komen (de omvang) en hoe lang (de duur). Daarbij dient de jeugdhulpaanbieder zich te houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van zijn contract- of subsidierelatie, en met de regels die daarover zijn neergelegd in deze verordening.

3. Toegang via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting

In het kader van de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering kan de gecertificeerde instelling zelfstandig bepalen dat jeugdhulp nodig is (artikel 3.5 lid 1 van de Jeugdwet). Bij jeugdreclassering heeft niet alleen de gecertificeerde instelling deze bevoegdheid, maar kunnen ook andere instanties besluiten dat jeugdhulp nodig is. Deze andere instanties zijn de rechter, de officier van justitie, de directeur van de justitiële jeugdinrichting (JJI), en de selectiefunctionaris van de JJI.

De gemeente is er verantwoordelijk voor dat de jeugdhulp wordt ingezet die deze instanties nodig achten ter uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering. Hier geldt dus een leveringsplicht van de gemeente (zie artikel 2.4 lid 2 onderdeel b van de Jeugdwet). Wel geldt als uitgangspunt dat rekening wordt gehouden met de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht en overleg met de gemeente heeft plaatsgevonden.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepalingen

Dit artikel spreekt voor zich en behoeft geen nadere toelichting.

Hoofdstuk 2 Algemene voorzieningen

Artikel 2 Toegang algemene voorziening

Algemene voorzieningen zijn vrij toegankelijk. Er is doorgaans geen besluit van het college voor nodig.

Het is wel mogelijk dat iemand een aanvraag indient voor een individuele voorziening en het college vervolgens na het onderzoek tot de conclusie komt dat er een algemene voorziening aanwezig is die passend is. Dan kan het college daarnaar verwijzen en de aanvraag voor de individuele voorziening dus afwijzen. Zie in dit verband ook artikel 11 lid 1 onder b van deze verordening.

Artikel 3 Beschikbare algemene voorzieningen

Dit artikel geeft een nadere uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9 onderdeel a van de Jeugdwet, waarin is bepaald dat de gemeente regels stelt over de te verlenen individuele en algemene jeugdhulpvoorzieningen. Uit de memorie van toelichting op de Jeugdwet (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3) komt naar voren dat de burger recht heeft op een duidelijk beeld van het aanbod van voorzieningen binnen de gemeente.

Hoofdstuk 3 Individuele voorzieningen

Artikel 4 Beschikbare individuele voorzieningen
Dit artikel geeft een verplichte uitwerking van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarin is bepaald dat de raad regels stelt over individuele voorzieningen. De burger heeft recht op een beeld van het aanbod van voorzieningen.

Artikel 5 Toegang tot jeugdhulp via de gemeente
Een jeugdige of ouders kunnen een aanvraag (laten) indienen voor een individuele jeugdhulpvoorziening. In de Awb worden regels gegeven omtrent de aanvraag. In deze verordening is bepaald dat een aanvraag middels een aanvraagformulier wordt gedaan.

Artikel 6 Het vooronderzoek
Deze bepaling is hier opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen en te zorgen dat jeugdigen en hun ouders goed worden geïnformeerd.

Lid 1
Deze bepaling dient ter voorbereiding van het gesprek waarbij voor het onderzoek naar aanleiding van de melding relevante bekende gegevens in kaart worden gebracht, zodat jeugdigen of zijn ouders niet worden belast met vragen over zaken die al bekend zijn. Ook is hierdoor een goede afstemming mogelijk met eventuele andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen.

De regels met betrekking tot de privacy van betrokkenen en gegevensuitwisseling die gelden op grond van de Jeugdwet en de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) zijn hierop van overeenkomstige toepassing. Indien gegevens nodig zijn waartoe het college geen toegang heeft in verband met de privacyregels, kan het college de jeugdige of zijn ouders vragen om toestemming om deze op te vragen of in te zien. Het vooronderzoek kan afhankelijk van de inhoud van de melding meer of minder uitgebreid zijn en omvat ook de uitnodiging voor het gesprek.

Lid 2
Bij de vaststelling van de datum, het tijdstip en de locatie voor het gesprek kunnen dan ook al wat concrete vragen worden gesteld of aan de jeugdige of zijn ouders worden verzocht om nog een aantal stukken te overleggen. Tevens kan worden beoordeeld of sprake is van een voorliggende voorziening en of het college op grond van artikel 1.2 van de wet al dan niet is gehouden om een voorziening op basis van deze wet te treffen.

Artikel 7 Gesprek en onderzoek
Om de juiste hulp te kunnen inzetten en een zorgvuldig besluit te kunnen nemen, is het van belang dat alle feiten en omstandigheden van de hulpvraag worden onderzocht. In dit artikel wordt benadrukt dat een gesprek deel uitmaakt van het onderzoek en dat de omgeving van de jeugdige daar zo veel mogelijk bij betrokken wordt. Uitgangspunt is dat persoonlijk contact tussen de gemeente en de jeugdige en/of zijn ouders plaatsvindt.

De Centrale Raad van Beroep (CRvB) heeft een stappenplan opgesteld om te borgen dat het onderzoek zorgvuldig wordt uitgevoerd:
1. stel allereerst vast wat de eigenlijke hulpvraag is,
2. stel vervolgens vast welke problemen er zijn en breng deze in kaart,
3. stel daarna vast welke hulp nodig is en in welke mate die nodig is,
4. stel tot slot vast welk aandeel de ouders of het sociale netwerk in de hulp kunnen hebben.

Dit vierde punt gaat over de ‘de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen’ van jeugdigen en ouders (zie artikel 2.3 Jeugdwet). Kort gezegd: eigen kracht. Als vastgesteld is dat de ouders of het sociale netwerk niet zelf de hulp kunnen bieden, moet de gemeente een daarbij passende voorziening voor jeugdhulp toekennen.

De CRvB geeft helaas geen concrete aanwijzingen over hoe gemeenten de beoordeling van eigen kracht moeten doen. Wel zegt de CRvB dat het onderscheid tussen gebruikelijke en bovengebruikelijke hulp onderdeel uitmaakt van de beoordeling van eigen kracht. Hoe en aan de

hand waarvan de gemeente dit in een individuele situatie beoordeelt moet inzichtelijk zijn voor de hulpvrager.

Lid 1
De onderdelen a. tot en met j. zijn de onderwerpen die in ieder geval aan de orde komen in het onderzoek. Indien de jeugdige of zijn ouders al bij de gemeente bekend zijn, zullen een aantal zaken niet meer uitgediept hoeven te worden en zal bijvoorbeeld alleen kunnen worden gevraagd of er nog nieuwe ontwikkelingen zijn. Komen een jeugdige of zijn ouders voor het eerst bij de gemeente, dan zal het gesprek dienen om een totaalbeeld van de jeugdige of zijn ouders en hun situatie te krijgen.

Lid 3
Uit het gesprek tussen de jeugdige en zijn ouders en de hulpverlener kan naar voren komen dat er al professionals vanuit andere domeinen betrokken zijn. In dat geval kan de toegangsmedewerker ervoor kiezen informatie op te vragen namens en met instemming van de jeugdige en/of zijn ouders. Ook kan ervoor gekozen worden dat gezamenlijk het gesprek aangegaan wordt met deze andere professionals of kan de jeugdige of ouder zelf voor de nodige informatie uit deze domeinen zorgen.

Lid 6
Deze bepaling geeft het college de ruimte nadere regels vast te stellen over de inhoud van het onderzoek en de daarbij te volgen werkwijze.

Artikel 8 Beoordeling (boven)gebruikelijke hulp en eigen kracht
Lid 1
De Jeugdwet heeft het doel de eigen kracht van de jeugdige en het zorgend en probleemoplossend vermogen van diens gezin en sociale omgeving te versterken (Tweede Kamer, vergaderjaar 2012/13, 33 684, nr. 3, pagina 2). Hierbij past een actieve rol van de ouders en de jeugdige om in eerste instantie te trachten de op hun weg komende problemen zelf of met behulp van hun eigen netwerk op lossen (Tweede Kamer, vergaderjaar 2012/13, 33 684, nr. 3, pagina 2). Deze uitgangspunten zijn (ook) in artikel 2.1 van de Wet verankerd; de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen ligt allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf en er moet worden uitgegaan van de eigen kracht van de jeugdige, zijn ouder(s) en het sociale netwerk.

Lid 2
Bij de afwegingsfactoren voor het onderzoek naar de eigen kracht, zoals benoemd in het zesde lid wordt gekeken naar de volgens het college noodzakelijk geachte ondersteuningsbehoefte van de jeugdige. Dat de ondersteuning van de jeugdige met een beperking als bedoeld in de Wet meer is dan normaal bij kinderen van eenzelfde leeftijd en/of ontwikkelingsniveau maakt niet dat inzet van een individuele voorziening om deze reden noodzakelijk is. Het college onderzoekt in het kader van het onderzoek naar de eigen kracht of feitelijk sprake is van eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen om de hulp te bieden die de cliënt naar het oordeel van het college nodig heeft.

Lid 3
Het college weegt bij het onderzoek uit artikel 2.7 van deze verordening mee dat ouders naast het recht ook een plicht hebben om hun minderjarig kind te verzorgen en op te voeden (art. 1:247 van het Burgerlijk Wetboek) en de kosten van die verzorging en opvoeding te dragen (art. 1:82 Burgerlijk Wetboek). Dit geldt ook als sprake is van een minderjarig kind met een ziekte, aandoening of beperking en dat de hulp die deze minderjarige, in beginsel daarvoor nodig heeft, ook door hen geleverd kan worden. De zorgplicht van ouder(s) strekt zich in ieder geval uit over: verzorging, toezicht, begeleiding en opvoeding die een ouder(s) normaal gesproken geeft/geven aan het kind passend bij de leeftijd en/of het ontwikkelingsniveau van het kind. Dat betekent ook dat als één van de ouders uitvalt, de andere ouder dit overneemt. Verder behoren ouders hun kinderen een passend leefklimaat te bieden in een veilige en stimulerende opvoedomgeving. De zorgplicht van ouders voor kinderen draagt bij aan het gezond en veilig kunnen opgroeien, het groeien naar zelfstandigheid en het voldoende zelfredzaam worden en maatschappelijk kunnen participeren.

Lid 4
In het onderzoek naar de hulpvraag weegt het college mee wat de oorzaak achter de hulpvraag van de cliënt is. Het uitgangspunt is om zo veel als mogelijk te normaliseren. Dit wil zeggen dat gekeken wordt welke hulpvragen en problemen in het algemeen beschouwd kunnen worden als horende bij de

ontwikkeling van een jeugdige gelet op de ontwikkelingsfase waarin deze zich bevindt. Hierbij wordt aangehaakt bij het document ‘Opgroeien en opvoeden. Normale uitdagingen voor kinderen, jongeren en hun ouders’. Voor normaliseren geldt:

• Kwetsbaarheid, problemen en tegenslagen horen bij het leven. Jeugdhulp is bedoeld voor hulpvragen die de oorzaak hebben in gedrags- of opvoedproblematiek, psychische problemen of stoornissen die uitmonden in problemen in het dagelijks leven en die niet behoren tot de ontwikkelingsfase waarin de jeugdige zich bevindt. Kinderen opvoeden kost tijd en energie. Dat geldt voor alle kinderen en daarbij verschilt het per kind hoeveel tijd en energie dit kost;

• Het is normaal dat kinderen soms lastig en afwijkend gedrag vertonen;

• Het uitgangspunt is door het versterken van opvoedvaardigheden en de kennis over opvoeden de acceptatie van de jeugdhulpvraag of beperking door ouders te vergroten;

• Er wordt rekening gehouden met de context. Dit betekent dat het gezinssysteem onderdeel is van de beoordeling van de hulpvraag en er naar de omgeving van de cliënt wordt gekeken;

• Jeugdhulp wordt slechts (tijdelijk) ondersteunend ingezet in gevallen waarin het de cliënt het tijdelijk zelf of met behulp van andere oplossingen niet lukt en de ontwikkeling (algehele ontwikkeling passend bij leeftijd en/of ontwikkelingsniveau) en veiligheid (fysieke en/of mentale veiligheid) van de jeugdige belemmerd wordt.

Lid 5
Overbelasting wijst op een verstoring van het evenwicht tussen draagkracht en draaglast, waardoor fysieke en/of psychische klachten ontstaan. Er moet een verband zijn tussen de overbelasting en de hulp aan de jeugdige. Een beroep op overbelasting moet door de ouder(s) aannemelijk worden gemaakt en zo nodig nader worden onderbouwd. Is dat door de ouder(s) aannemelijk gemaakt, dan rust de plicht op het college om daar verder onderzoek naar te doen. Is de (dreigende) overbelasting vastgesteld en kan van de ouder(s) niet worden verwacht deze op te heffen, dan zijn de eigen mogelijkheden van de desbetreffende ouder ontoereikend.

Lid 6
Dit spreekt voor zich.

Lid 7
Bij bovengebruikelijke hulp beoordeelt het college of van ouders verwacht mag worden dat ze deze hulp bieden. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen kortdurende en langdurende situaties, wat is uitgewerkt in het artikel.

Lid 8
Dit spreekt voor zich.

Lid 9
Dit spreekt voor zich.

Lid 10
Dit spreekt voor zich.
Lid 11
Dit spreekt voor zich.

Lid 12
Van ouders wordt verwacht dat zij gebruik maken van het sociaal netwerk indien dit mogelijk is. Een individuele voorziening wordt dan niet verstrekt.

Lid 13
Indien er naar het oordeel van het college geen sprake is van een hulpvraag als bedoeld in deze verordening, komt een jeugdige of zijn ouder(s) niet in aanmerking voor een door het college te verlenen individuele voorziening als bedoeld in deze verordening.

Lid 14
Het genoemde bij lid 13 is niet van toepassing als er parallel aan een hulpvraag sprake is van meervoudige problematiek in de context van het gezin die onder de reikwijdte van de jeugdhulpplicht valt.

Lid 15
Is er wel sprake van eigen kracht, maar wordt dit belemmerd door maatschappelijke activiteiten of een vorm van werk, dan wordt van de ouder(s) verwacht dat zij het werk of andere sociale/maatschappelijke activiteiten minderen, dan wel anders organiseren.

Lid 16
Wanneer ouders een aanvullende zorgverzekering hebben, wordt verwacht dat zij deze aanspreken. Een individuele voorziening wordt dan niet verstrekt.

Lid 17
Dit spreekt voor zich.

Artikel 9 Voorliggende voorzieningen
Lid 1
Het college verstrekt geen voorziening voor jeugdhulp, wanneer er een recht op zorg bestaat bij of krachtens andere wetgeving, of wanneer het college gegronde redenen heeft aan te nemen dat de jeugdige in aanmerking kan komen voor zorg op grond van de Wet langdurige zorg en de jeugdige of wettelijk vertegenwoordiger weigert mee te werken.

Lid 2
Wanneer er meerdere oorzaken ten grondslag liggen aan de betreffende problematiek en de jeugdige op grond van meerdere wettelijke bepaling waaronder de Jeugdwet, recht op (een vorm van) zorg heeft, dan is het college gehouden deze voorziening op grond van de Jeugdwet te treffen.

Lid 3
Indien er sprake is van een recht op zorg op grond van een voornoemde wet, wordt de jeugdige of zijn ouders verwezen naar de instantie waar een aanvraag voor een voorziening kan worden behandeld.

Artikel 10 Weigeringsgronden individuele voorzieningen
Dit artikel geeft weer wanneer het college een aanvraag individuele voorziening kan weigeren.
Lid 1
Een aanvraag kan worden geweigerd wanneer er een alternatieve voorziening beschikbaar is die passend en toereikend is voor de ondersteuningsbehoefte van de jeugdige of ouder(s). Het college kiest in dat geval voor de meest doelmatige inzet van ondersteuning, zolang de kwaliteit en effectiviteit voor de jeugdige volledig gewaarborgd blijven.

Lid 2
Wanneer een passende voorliggende voorziening beschikbaar is, wordt van de jeugdige en/of ouder(s) verwacht dat zij hiervan gebruikmaken. Als zij ervoor kiezen geen aanvraag te doen, betekent dit niet automatisch dat jeugdhulp wordt verstrekt. Alleen wanneer de voorliggende voorziening onvoldoende ondersteuning biedt, kan aanvullend een individuele voorziening worden toegekend.

Lid 3
Deze bepaling ziet op situaties waarin de jeugdige en/of ouder(s) onvoldoende meewerken aan het onderzoek dat nodig is om de ondersteuningsbehoefte vast te stellen. Wanneer essentiële informatie ontbreekt of medewerking uitblijft, kan de gemeente geen zorgvuldig en volledig onderzoek uitvoeren. Daardoor kan niet worden vastgesteld welke hulp passend en noodzakelijk is. In zulke gevallen kan het college besluiten geen individuele voorziening toe te kennen.

Met 'juist onderzoek’ wordt bedoeld: een volledig, zorgvuldig en betrouwbaar onderzoek naar de ondersteuningsbehoefte van de jeugdige, waarbij alle noodzakelijke informatie beschikbaar is en het college haar wettelijke onderzoeksplicht goed kan uitvoeren.

Het college kan alleen bepalen welke hulp nodig en passend is als het onderzoek volledig is. Zonder compleet onderzoek kan het college geen individuele voorziening toekennen, omdat de noodzaak niet kan worden vastgesteld.

Lid 4
De hoofdregel is dat ondersteuning buiten Nederland niet wordt verleend. Daarop wordt een uitzondering gemaakt, namelijk alleen als het college oordeelt dat de ondersteuning buiten Nederland iets bijzonders toevoegt aan het behalen van het doel.

Die “bijzondere bijdrage” is:
- niet standaard of vanzelfsprekend;
- meer dan alleen wenselijk of handig;
- aantoonbaar relevant en noodzakelijk voor het resultaat.

Het gaat erom dat het resultaat niet (of aantoonbaar minder goed) kan worden bereikt met ondersteuning in Nederland, en de ondersteuning buiten Nederland een wezenlijk verschil maakt.

Een bijzondere bijdrage zou bijvoorbeeld kunnen zijn:
- specialistische zorg of begeleiding die alleen in het buitenland beschikbaar is;
- een behandeling of interventie die aansluit bij de persoonlijke omstandigheden van de cliënt (bijv. familiecontext, taal, cultuur) en die direct bijdraagt aan herstel of zelfredzaamheid;
- een tijdelijke buitenlandse situatie waarin ondersteuning essentieel is om terugval te voorkomen.

Wat geen bijzondere bijdrage is:
- lagere kosten alleen;
- persoonlijke voorkeur voor verblijf in het buitenland;
- gemak of comfort zonder duidelijke relatie met het resultaat.

Lid 5
Een individuele voorziening kan alleen worden ingezet wanneer de aanbieder voldoet aan de kwaliteitseisen uit paragraaf 4.1 van de Jeugdwet. Als een aanbieder niet aan deze wettelijke eisen voldoet, kan de gemeente geen jeugdhulp via die voorziening toekennen. Dit waarborgt dat jeugdigen uitsluitend hulp ontvangen die veilig, verantwoord en van voldoende kwaliteit is.

Lid 6
Kosten voor jeugdhulp die zijn gemaakt vóór het indienen van de aanvraag worden in principe niet vergoed. Alleen wanneer op het moment van de aanvraag nog steeds sprake is van problemen waarvoor de hulp nodig was en de gemaakte kosten kunnen worden aangetoond, kan het college een voorziening toekennen vanaf de aanvraagdatum. Afwijking hiervan is mogelijk als het niet vergoeden zou leiden tot ernstige benadeling van de jeugdige.

Van ernstige benadeling is sprake wanneer het niet vergoeden van eerder gemaakte kosten duidelijk nadelige gevolgen heeft voor de ontwikkeling, gezondheid of veiligheid van de jeugdige. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer het stopzetten van ondersteuning leidt tot verergering van problemen of het doorbreken van noodzakelijke behandeling.

Lid 7
Er bestaat geen recht op jeugdhulp bestaat wanneer de ondersteuningsvraag niet valt onder de doelen van de Jeugdwet. Dat is het geval wanneer er geen sprake is van opgroei- of opvoedingsproblemen, psychische problemen of stoornissen waarvoor jeugdhulp noodzakelijk is. Als dergelijke problematiek ontbreekt, is inzet van jeugdhulp niet aan de orde.

Lid 8
Met deze bepaling wordt bedoeld dat een jeugdige of ouder(s) geen jeugdhulp nodig heeft wanneer de hulpvraag zelf kan worden opgelost met de mogelijkheden die al aanwezig zijn. Dit kan door gebruik te maken van:

- **Eigen kracht:** de vaardigheden, oplossingen en veerkracht van de jeugdige of het gezin zelf.

- **Gebruikelijke hulp:** de normale, dagelijkse zorg en ondersteuning die binnen een gezin of huishouden van elkaar mag worden verwacht.

Als de ondersteuningsbehoefte op deze manier kan worden opgevangen, is inzet van jeugdhulp niet noodzakelijk.

Lid 9
Het college kan nadere regels stellen ter verduidelijking van de criteria.

Artikel 11 Het gezinsplan
Deze bepaling is opgenomen in het belang van een zorgvuldige dossiervorming en een zorgvuldige procedure.

Artikel 12 Toegang en besluit: gemeente, arts en gecertificeerde instelling
Lid 1 en lid 2
Het college is verantwoordelijk voor de inzet van de noodzakelijke voorzieningen op het gebied van jeugdhulp. Een individuele voorziening wordt altijd toegekend (of afgewezen) op basis van een beschikking. Deze verleningsbeschikking zal gebaseerd zijn op het onderzoek naar de ondersteuningsbehoefte van de jeugdige of zijn ouders en de ingediende aanvraag.

Lid 3
Deze bepaling regelt de toeleiding naar jeugdhulp in crisissituaties. In gevallen waar onmiddellijke start van de hulp nodig is (en het besluit niet kan worden afgewacht) kan het besluit tot inzet van een individuele voorziening genomen worden na de daadwerkelijke start van de hulp. Het besluit tot inzetten van de hulp moet vervolgens binnen 4 weken na de start van de hulp zijn vastgelegd in een beschikking.

Lid 4
In artikel 2.6 lid 1 onderdeel g van de Jeugdwet is geregeld dat, naast de gemeentelijk georganiseerde toegang tot jeugdhulp, ook de mogelijkheid bestaat tot directe verwijzing door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts. Dit laatste geldt zowel voor de algemene (vrij toegankelijke) voorzieningen als de individuele (niet vrij toegankelijke) voorzieningen. Met een dergelijke verwijzing kan de jeugdige rechtstreeks aankloppen bij de jeugdhulpaanbieder. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder (bijvoorbeeld de jeugdpsychiater, gezinswerker of orthopedagoog) zijn die na de verwijzing (stap 1) beoordeelt welke jeugdhulp precies nodig is. De jeugdhulpaanbieder bepaalt in overleg met de jeugdige of zijn ouders daadwerkelijk de concrete inhoud, vorm, omvang en duur van de benodigde jeugdhulp. Deze aanbieder stelt dus feitelijk vast wat naar zijn oordeel de inhoud van de benodigde voorziening dient te zijn en hij zal zijn oordeel mede baseren op de protocollen en richtlijnen die voor een professional de basis van zijn handelen vormen.

Het college legt de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, in alle gevallen vast in een beschikking aan de jeugdige of zijn ouders. Op die manier wordt de jeugdige en zijn ouders de benodigde rechtsbescherming geboden.

Lid 5
Gecertificeerde instellingen voeren kinderbeschermingsmaatregelen uit (artikel 3.2 lid 1 Jeugdwet). Bij de uitvoering hiervan kan alleen de GI (en dus niet de gemeente (bepalen welke jeugdhulp nodig is (artikel 3.5 lid 1 Jeugdwet). Een gemeente mag zich niet mengen in het oordeel van een GI over de noodzaak van de in te zetten hulp. Als de gecertificeerde aanbieder na overleg met het college bepaalt dat er zorg nodig is, hoeft er geen beschikking afgegeven te worden.

Lid 6
Deze bepaling regelt dat van een jeugdige en/of zijn ouder(s) wordt verwacht dat ze binnen 3 maanden hun indicatie ‘verzilveren’ door zich te melden bij de jeugdhulpaanbieder. Voldoen jeugdigen of ouders niet aan deze voorwaarde, dan kan dat een grond opleveren om de aanspraak op de jeugdhulpvoorziening in te trekken. Er wordt dan niet voldaan aan de voorwaarden van de individuele voorziening (zie ook artikel 17, lid 2 onderdeel d van deze verordening).

Artikel 13 Inhoud en geldigheidsduur beschikking
Bij het al dan niet toekennen van jeugdhulp, of het tussentijds wijzigen van de rechten en plichten rondom een jeugdhulpvoorziening, zal het college een schriftelijke beschikking afgeven. Hiertegen kan de jeugdige of zijn ouders bezwaar en beroep indienen. De mogelijkheid om bezwaar in te dienen tegen de beschikking en ook de daaropvolgende mogelijkheid van beroep bij de rechter is geregeld in de Awb en geldt in beginsel voor alle beschikkingen. Uitzonderingen zijn onder meer beschikkingen die inhouden dat gesloten jeugdhulp nodig is of een door de gecertificeerde instelling genomen besluit tot verlening van jeugdhulp op grond van artikel 3.5 lid 1 van de Jeugdwet (zie artikel 1 van bijlage 2 bij de Awb).

De jeugdige of zijn ouders moeten met de beschikking de informatie krijgen die nodig is om hun rechtspositie te bepalen en te begrijpen. Hiervoor is nodig dat de beschikking de jeugdige of zijn ouders goed en volledig informeert. In dit artikel zijn de essentialia opgenomen die in ieder geval in de beschikking moeten worden opgenomen.

In beginsel is de datum van het besluit de ingangsdatum van de jeugdhulp. Hier wordt enkel van afgeweken in uitzonderingsgevallen. Bijvoorbeeld wanneer de jeugdige acuut hulp nodig had en de ondersteuning al feitelijk is gestart in overleg met de gemeente; wanneer er sprake is van ernstige ontwikkelings- of veiligheidsrisico's die een eerdere ingangsdatum rechtvaardigen; wanneer vertraging in het besluitvormingsproces niet aan de jeugdige of ouders te wijten is.

Paragraaf 3 Kwaliteitseisen

Artikel 14 Kwaliteitseisen Jeugdhulp
Lid 1
De uitvoering van de wettelijke kwaliteitseisen worden opgenomen in de contracten met de aanbieders.

Lid 2
Deze bepaling verduidelijkt dat (pgb-)aanbieders verantwoordelijk zijn voor het leveren van voorzieningen van goede kwaliteit. Dit sluit aan bij artikel 4.1.1 van de Wet. Van aanbieders wordt verwacht dat zij hun ondersteuning zorgvuldig afstemmen op de persoonlijke omstandigheden van de cliënt en op andere vormen van zorg die de cliënt ontvangt. Daarnaast moeten zij erop toezien dat beroepskrachten handelen volgens de geldende professionele standaarden, zodat de cliënt kan rekenen op deskundige en verantwoorde ondersteuning.

Lid 3
Deze bepaling geeft aan op welke wijze het college beoordeelt of de kwaliteit van de ondersteuning door (pgb-)aanbieders voldoende is gewaarborgd. Daarbij wordt gekeken naar de deskundigheid en professionaliteit van de betrokken medewerkers, de aansluiting van de geboden zorg op de ondersteuningsbehoefte van de cliënt en het voldoen aan relevante wettelijke en professionele normen. Ook organisatorische voorwaarden, zoals het beschikken over een recente VOG, passende verzekeringen, naleving van fiscale verplichtingen en financiële continuïteit, maken deel uit van deze kwaliteitsbeoordeling. Hiermee wordt geborgd dat cliënten veilige, verantwoorde en duurzame ondersteuning ontvangen van aanbieders die voldoen aan de gestelde eisen.

Lid 4
Dit spreekt voor zich.

Lid 5
Het college verwacht van aanbieders dat zij volledige verantwoordelijkheid nemen voor de kwaliteit van ondersteuning die via onderaannemers wordt geleverd. Wanneer een (pgb-)aanbieder werkzaamheden uitbesteedt, blijft deze als hoofdaanbieder aanspreekpunt en verantwoordelijk voor het naleven van alle geldende kwaliteitseisen. Dit voorkomt dat kwaliteitsnormen verwateren en waarborgt dat cliënten dezelfde veilige en verantwoorde ondersteuning ontvangen, ongeacht wie de ondersteuning feitelijk uitvoert.

Lid 6
Deze bepaling maakt duidelijk welke maatregelen het college kan nemen wanneer een (pgb-)aanbieder niet voldoet aan de gestelde kwaliteitseisen. Als het tekortschieten het gevolg is van verwijtbaar handelen of wanneer sprake is van aanhoudende wanprestatie, kan het college een waarschuwing geven met een redelijke termijn om de tekortkomingen te herstellen. Wanneer verbetering uitblijft of de situatie ernstig is, kan het college besluiten de aanbieder niet (langer) te accepteren voor het leveren van ondersteuning binnen een pgb-constructie. Hiermee wordt de kwaliteit en veiligheid van de ondersteuning voor cliënten beschermd.

Lid 7
Deze bepaling beschrijft hoe het college actief toezicht houdt op de naleving van de gestelde kwaliteitseisen. Door regelmatig overleg te voeren met (pgb-)aanbieders, cliëntervaringen te onderzoeken en – wanneer nodig – samen met de cliënt ter plaatse te controleren welke ondersteuning daadwerkelijk is geleverd, kan het college tijdig signaleren of de kwaliteit op orde is. Dit draagt bij aan transparantie, zorgvuldigheid en het waarborgen van goede en passende jeugdhulp voor iedere cliënt.

Artikel 15 Aanvullende criteria individuele voorziening
In artikel 2.9 onderdeel a van de Jeugdwet is bepaald dat de gemeenteraad bij verordening moet aangeven wat de voorwaarden voor toekenning van een individuele voorziening zijn. In dit artikel is ter uitwerking van deze verplichting een kader gegeven.

Lid 1
Bij het beoordelen van de problematiek wordt gekeken in hoeverre de eigen mogelijkheden van de jeugdige, zijn ouders en hun omgeving toereikend zijn om (al dan niet gedeeltelijk) een oplossing te bieden voor de hulpvraag. Onderdeel van die eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen is gebruikelijke hulp (zie voor dit begrip de toelichting bij artikel 1 lid 1 onderdeel g van deze verordening). Voor zover gebruikelijke hulp mag worden verwacht, hoeft geen jeugdhulpvoorziening te worden ingezet. De gebruikelijke hulp wordt verder uitgewerkt in beleidsregels.

Een aanvullende verzekering wordt ook als onderdeel van het eigen probleemoplossend vermogen gezien. Wanneer uit het onderzoek blijkt dat jeugdhulp nodig is waarvoor de jeugdige/ouder aanvullend verzekerd is, mag van hen verwacht worden dat ze die verzekering aanspreken. Voor zover de aanvullende verzekering onvoldoende vergoeding biedt, moet het college op grond van de jeugdhulpplicht aanvullen.

Een algemene (vrij toegankelijke) voorziening heeft voorrang boven een individuele voorziening (onderdeel b). Met andere woorden: is er een algemene voorziening beschikbaar die volledig tegemoet komt aan de ondersteuningsbehoefte van de jeugdige of zijn ouders, dan hoeft het college geen individuele voorziening meer te treffen.

Het college hoeft evenmin een voorziening te verstrekken als jeugdige of zijn ouders gebruik kunnen maken van een andere (voorliggende) voorziening (onderdeel c). Het gaat dan om een voorziening op grond van een andere wet dan de Jeugdwet, zoals de Wmo 2015 of de Wet langdurige zorg. Dit vloeit overigens al voort uit artikel 1.2 van de Jeugdwet, maar is voor de volledigheid ook hier opgenomen.

Ten overvloede wordt opgemerkt dat wanneer slechts een gedeelte van de ondersteuningsbehoefte opgelost kan worden door bijvoorbeeld het eigen netwerk of een voorliggende voorziening, het college nog steeds een voorziening zal moeten treffen voor de resterende ondersteuningsbehoefte. Dat volgt uit het gebruik van de zinsnede "voor zover" in de aanhef van deze bepaling.

Lid 2
In deze bepaling zijn regels opgenomen voor de situatie dat de jeugdige en/of zijn ouder(s) al zelf jeugdhulp ingeschakeld hebben en daarna pas een aanvraag indienen bij het college voor de betreffende hulp. Het college kan onder omstandigheden dan alsnog een voorziening verstrekken voor deze hulp. Voorwaarde is dat de jeugdige/ouder op het moment dat ze zich melden, nog steeds tot de doelgroep van de Jeugdwet behoren. Er moet met andere woorden nog steeds sprake zijn van

opgroei- of opvoedingsproblemen, psychische problemen of stoornissen. Is dat niet het geval, dan heeft college namelijk ook geen jeugdhulpplicht.

Verder moet het college nog in staat zijn de noodzaak en passendheid van de ingeschakelde hulp te beoordelen. Indien het college na onderzoek concludeert dat andere hulp hier meer op zijn plek was geweest, hoeft het geen voorziening te verstrekken. Evenmin hoeft het college nog iets te verstrekken als het niet meer mogelijk is deze beoordeling te maken. Het komt dan voor risico van de jeugdige/ouders zelf dat ze zich niet eerder bij het college hebben gemeld

Lid 3
De gemeente mag (net als bij de Wmo het geval is) de goedkoopst adequate voorziening verstrekken.

Lid 4
Deze bepaling geeft het college de mogelijkheid om de voorwaarden voor toekenning van een individuele voorziening verder uit te werken in nadere regels.

Artikel 16 Onderscheid formele en informele hulp
Voor de bepaling van het pgb-tarief wordt onderscheid gemaakt tussen formele en informele hulp. Voor formele hulp geldt het hogere pgb-tarief en voor informele hulp geldt het lagere tarief op basis van het wettelijk minimumloon. Dit sluit aan bij de systematiek die binnen de Wet langdurige zorg (Wlz) en Zorgverzekeringswet (Zvw) wordt gehanteerd.

Van formele hulp is, kortweg, sprake als de hulp verleend wordt in het kader van de uitoefening van een bedrijf of beroep (norm van de verantwoorde werktoedeling). De hulp wordt dan verleend door een jeugdhulpaanbieder of door een zelfstandige jeugdhulpverlener (ZZP'er). Van formele hulp is ook sprake als de hulpverlener een BIG of SKJ-registratie heeft. Hierop geldt één (belangrijke) uitzondering en dat is wanneer de hulpverlener een bloed- of aanverwant is in de 1e, 2e of 2e graad (o.a. (groot)ouders, broers, zussen en (adoptie)kinderen). Bij hulpverlening door een bloed- of aanverwant in de 1e of 2e graad, is altijd sprake van informele hulp. Ook al gaat het om een hulpverlener die bijvoorbeeld BIG-geregistreerd is en voldoet aan de criteria genoemd in lid 1 van deze bepaling; dan nog geldt dat in het kader van deze verordening als informele hulp. De achtergrond daarvan is dat ook familieleden met een zorg-gerelateerd beroep of opleiding in eerste instantie een affectieve relatie hebben met de budgethouder. Dat is dan ook doorslaggevend voor het bijbehorende pgb-tarief.

Informele hulp is daarom alle hulp die geboden wordt door bloed- of aanverwanten in de 1^{e}, 2^{e} of 3^{e} graad, of door personen die niet beroeps of bedrijfsmatig jeugdhulp verlenen. In de praktijk gaat het dan eigenlijk altijd om personen uit het sociale netwerk.

<u>Bloedverwanten</u>
Bloedverwantschap ontstaat door:
- geboorte;
- afstamming van dezelfde voorvader;
- erkenning;
- gerechtelijke vaststelling van het vaderschap;
- adoptie.

.

Bloedverwanten zijn in de:	
Eerste graad	• adoptie) ouders; • (adoptie)kinderen.
Tweede graad	• grootouders; • kleinkinderen; • broers en zussen.

Derde graad	• overgrootouders; • achterkleinkinderen; • neven en nichten (kinderen van broers of zussen); • ooms en tantes (broers of zussen van de ouders).

Aanverwanten

Van aanverwantschap is sprake indien:

- de budgethouder en de hulpverlener samenleven op basis van een affectieve relatie;
- er een gezamenlijke huishouding wordt gevoerd, welke een in de wederzijdse affectie gewortelde, ideële strekking heeft.

Artikel 17 Hoogte pgb

In de verordening moet in ieder geval worden bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld (artikel 2.9 onderdeel c van de Jeugdwet). Voor de formele hulp wordt aangesloten bij de inkoop van zorg in natura. Daarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn om de benodigde hulp in te kunnen kopen. Ook als de hulp wordt betrokken van het sociale netwerk. In deze verordening wordt het pgb-tarief voor informele hulp daarom vastgesteld op het wettelijk minimumloon (zie de toelichting bij lid 3).

Lid 1

In deze bepaling is het tarief vastgelegd voor formele jeugdhulp, die dus voldoet aan alle kwaliteitseisen uit de Jeugdwet. Het tarief wordt bepaald aan de hand van de zorg in natura-tarieven, tenzij uit het pgb-budgetplan blijkt dat de hulp voor een lager tarief ingekocht kan worden. Dan mag uitgegaan worden van dit lagere tarief.

Lid 2

In deze bepaling is in feite een minimum vastgelegd voor de hoogte van het pgb in individuele gevallen. Uit de Jeugdwet volgt dat de hoogte van een pgb zodanig moet zijn, dat hiermee passende hulp kan worden ingekocht. Met de hoogte van het pgb-tarief zoals vastgelegd in het eerste lid, zal nagenoeg altijd aan deze voorwaarde zijn voldaan. Toch moet het college in ieder individueel geval toetsen of met het vastgestelde tarief inderdaad de benodigde hulp kan worden ingekocht. Blijkt dat niet zo te zijn, dan moet de hoogte van het pgb voor die individuele situatie worden aangepast. Daarbij geldt als uitgangspunt dat de aangewezen jeugdhulp bij ten minste één aanbieder moet kunnen worden ingekocht. Daarmee wordt aangesloten bij Wmo-jurisprudentie, die naar alle waarschijnlijkheid ook voor de Jeugdwet zal gelden (zie CRvB 19-09-2012, nr. 10/3482 WMO en Rechtbank Overijssel 20-02-2017, nr. 16/1676 AK/ZWO).

Lid 3

Bij het inzetten van een pgb binnen het sociale netwerk, kan sprake zijn van een arbeidsovereenkomst of een overeenkomst van opdracht. Voor beide type overeenkomsten geldt sinds 1 januari 2018 de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (Wml). In deze bepaling is dan ook geregeld dat het informeel pgb-tarief wordt vastgesteld op het wettelijk minimumloon. De jeugdige of ouder kan daarmee te allen tijde aan zijn arbeidsrechtelijke verplichtingen voldoen. Omdat het bij informele hulp vrijwel altijd gaat om hulp uit het sociale netwerk, waarbij de hulp op de eerste plaats voortvloeit uit de affectieve relatie, achten we een tarief op basis van het wettelijk minimumloon ook passend.

Lid 4
Vaak zal de jeugdige zelf reizen naar de jeugdhulpverlener. Soms bestaat er de noodzaak om de jeugdige te vervoeren. In geval er een pgb is toegekend voor wat betreft de hoogte van het tarief aansluiting gezocht conform de belastingvrije vergoeding per kilometer in de inkomstenbelasting.

Lid 5
Voor zover een pgb voor verblijf in het buitenland wordt verstrekt, wordt rekening gehouden met het land (levensstandaard) waarnaartoe wordt gegaan. Dit wordt een aanvaardbaarheidspercentage genoemd. Hierbij is aansluiting bij de Wet Langdurige Zorg.

Lid 6
Het pgb kan worden verhoogd met een bedrag om ondersteuning te kunnen ontvangen van Per Saldo. Zij informeren en adviseren budgethouders en komen op voor de collectieve belangen van alle budgethouders.

Lid 7
Op basis van deze bepaling kan het college nadere regels vaststellen over de hoogte van het pgb.

Artikel 18 Opschorting uitbetaling pgb
Met deze regeling wordt beoogd misbruik en oneigenlijk gebruik van pgb's te bestrijden.
In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het pgb naar aanleiding van een declaratie een beter instrument dan beëindiging of weigering of zelfs intrekken of herzien van het verleningsbesluit. Door middel van opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek. Bijvoorbeeld als het gaat om de overeenkomsten die de budgethouder is aangegaan of bij herziening van de toekenningbeschikking. Om deze redenen is de mogelijkheid voor het college om de Sociale Verzekeringsbank (SVB) te verzoeken over te gaan tot opschorting aan de verordening toegevoegd. Het college kan een verzoek enkel doen als een ernstig vermoeden is gerezen.

Uiteraard moet het college het verzoek goed motiveren en – met inachtneming van de daarvoor geldende regels – de SVB van voldoende informatie voorzien op grond waarvan de SVB over kan gaan tot deugdelijke besluitvorming ten aanzien van het al dan niet nemen van een besluit tot opschorting.

Artikel 19 Tariefswijziging/indexatie
Dit artikel beoogt pgb's te laten aansluiten ingeval van tariefswijzigingen individuele (specialistische) voorzieningen zorg in natura.

Hoofdstuk 3 Herziening, intrekking, terugvordering, bestrijding en controle

Artikel 20 Herziening, intrekking en terugvordering

Lid 1
Deze bepaling berust mede op artikel 8.1.2 lid 1 van de Jeugdwet, waarin is vastgelegd dat de jeugdige of zijn ouders het college alle informatie verstrekt die van belang kan zijn voor de verlening van een pgb. In deze verordening wordt de toepassing van deze informatieplicht verbreed naar de voorzieningen in natura. Immers, ook van jeugdigen en/of ouders met jeugdhulp in natura kan verlangd worden dat ze voldoende gegevens en inlichtingen verstrekken om het college in staat te stellen te beoordelen of terecht een beroep op de voorziening wordt of is gedaan.

Lid 2
Deze bepaling regelt in welke gevallen het college een besluit tot verlening van een individuele voorziening kan beëindigen of wijzigen, dan wel intrekken of herzien. Bij 'wijzigen' gaat het om het aanpassen van de aanspraak naar de toekomst toe. De tegenhanger is 'herzien', wat een wijziging van de aanspraak over het verleden betreft. Intrekking ziet eveneens op het verleden: een aanspraak wordt dan beëindigd vanaf een in het verleden gelegen datum.

De bepaling is afgeleid van artikel 8.1.4 van de Jeugdwet die de herziening en intrekking regelt van verstrekte pgb's. Hoewel de Jeugdwet enkel spreekt van ‘herzien’ of ‘intrekken’ is uit de toelichting af te leiden dat hiermee ook beëindigen of wijzigen wordt bedoeld. Dat is daarom expliciet benoemd in deze bepaling. Verder breidt de verordeningsbepaling de herzienings/intrekkings-bevoegdheid uit tot de individuele voorziening in natura. Het gaat hier om een 'kan'-bepaling. Het college is dus niet verplicht gebruik te maken van zijn bevoegdheid tot herziening of intrekking.

Lid 3
In de Jeugdwet is geregeld dat het college een pgb kan invorderen als dit is herzien of ingetrokken in verband met onjuiste of onvolledige informatieverstrekking door de jeugdige/ouder (zie artikel 8.1.4 lid 3 Jeugdwet). Alvorens tot invordering te kunnen overgaan, moet het college het bedrag echter eerst terugvorderen. Terugvordering is niet geregeld in de Jeugdwet. Het is daarom van belang hiervoor een grondslag op te nemen in de verordening. Net zoals bij herziening en intrekking gaat het bij terugvordering om een bevoegdheid van het college.

Lid 4
Deze bepaling spreekt voor zich.

Artikel 21 Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik
Op grond van artikel 2.9 onderdeel d van de Jeugdwet moeten in de verordening regels worden gesteld over de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening in natura of een pgb evenals van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Deze bepaling is een uitwerking van deze wettelijke plicht.

Lid 1
Het is van belang dat jeugdigen en ouders zich bewust zijn van de rechten, maar ook de plichten die verbonden zijn aan een jeugdhulpvoorziening. Denk bijvoorbeeld aan de plicht om het college op de hoogte te houden van alle relevante feiten en omstandigheden. Of de regels rondom verantwoording van een pgb. Het college moet de jeugdige en ouders hierover informeren en ook uitleggen welke mogelijke consequenties het kan hebben als men zich niet houdt aan deze verplichtingen.

Lid 2
In deze bepaling is de mogelijkheid en de grondslag gegeven om een toezichthouder aan te wijzen die zich bezighoudt met het toezicht op een rechtmatige uitvoering van de Jeugdwet (zie artikel 5:11 Awb). Anders dan in de Wmo 2015, is in de Jeugdwet niet bepaald dat het college een toezichthouder moet aanwijzen. Toch kan uit de wetsgeschiedenis worden afgeleid dat het mogelijk is een toezichthouder aan te wijzen. Zo wordt in de Memorie van Toelichting bijvoorbeeld de medewerkingsverplichting jegens de toezichthouder benoemd (zie TK 2013-2014, 33684, nr. 11).

Het toezicht door de aangewezen toezichthouder ziet *niet* op de kwaliteit van de door de jeugdhulpaanbieders geleverde jeugdhulp. Dat toezicht is namelijk belegd bij de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd en de Inspectie Veiligheid en Justitie (zie Hoofdstuk 9 van de Jeugdwet). Zij voeren het kwaliteitstoezicht uit binnen het samenwerkingsverband Toezicht Sociaal Domein (TSD). Voor zover de gemeente signalen ontvangt over de kwaliteit van de te leveren of geleverde zorg, stuurt de gemeente deze door naar het TSD.

Het toezicht door de gemeentelijke toezichthouder Jeugd ziet o.a. op de rechtmatigheid van ingediende declaraties door jeugdhulpaanbieders. Het college stelt nadere regels vast over de taken en bevoegdheden van de gemeentelijke toezichthouder. De toezichthouder is bij de uitoefening van zijn taak gebonden aan de regels zoals vastgelegd in de artikelen 5:11 t/m 5:20 van de Awb.

Lid 3
In deze bepaling is vastgelegd dat het college nadere regels kan vaststellen over de (reikwijdte van) taken en bevoegdheden van de gemeentelijke toezichthouder Jeugd (zie ook artikel 5:14 Awb).

Lid 4
Deze bepaling is een verdere uitwerking om oneigenlijk gebruik te voorkomen.

Hoofdstuk 4 Verhouding prijs en kwaliteit jeugdhulpaanbieders

Artikel 22 Verhouding prijs en kwaliteit jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen

Het college kan de uitvoering van de wet door aanbieders laten verrichten (artikel 2.11 lid 1 van de Jeugdwet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van jeugdhulp of de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.12 van de Jeugdwet). Daarbij moet in ieder geval rekening worden gehouden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de arbeidsvoorwaarden.

Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering, worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat er een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren.
Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is ten minste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden.

Hoofdstuk 5 Vertrouwenspersoon, klachten en medezeggenschap

Artikel 23 Onafhankelijk cliëntondersteuner

De wet adresseert het college rechtstreeks en vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. Dit artikel is toch in de verordening opgenomen vanwege het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven. In paragraaf 4.1 van het Besluit Jeugdwet is een nadere uitwerking gegeven van de taken en bevoegdheden van de vertrouwenspersoon.

Artikel 24 Klachtregeling

De gemeente is op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. In Hoofdstuk 9 van de Awb is de klachtbehandeling uitvoering geregeld. Dit artikel is toch in de verordening opgenomen vanwege het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven.

Voor de melding van klachten over de feitelijke hulpverlening moeten jeugdige of zijn ouders zich richten tot de aanbieder/instelling die de hulpverlening biedt. De klachtmogelijkheid tegenover de aanbieder is geregeld in artikel 4.2.1 e.v. van de Jeugdwet.

Artikel 25 Betrekken ingezetenen bij ontwikkelen beleid

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.10 van de Jeugdwet in samenhang met artikel 2.1.3 lid 3 van de Wmo 2015. Op grond van die bepalingen moet in de verordening worden geregeld hoe ingezetenen, waaronder in ieder geval jeugdigen en ouders, worden betrokken bij de vormgeving van het jeugdbeleid.

Lid 1
Deze bepaling verwijst naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat er eenzelfde inspraakprocedure geldt voor zowel het jeugdbeleid als op andere terreinen.

Lid 4
Deze bepaling laat het aan het college over om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven.

Hoofdstuk 6 Slotbepalingen

Artikel 26 Nadere regels en hardheidsclausule
Dit artikel bepaalt dat het college in bijzondere gevallen ten gunste van de jeugdige of zijn ouders kan afwijken van de bepalingen van deze verordening (en dus niet van de in de wet zelf genoemde bepalingen). Zo nodig wordt hierbij advies ingewonnen. Afwijken kan alleen maar ten gunste, en nooit ten nadele van de betrokken jeugdige of zijn ouders.

Verder is met nadruk gemeld: in bijzondere gevallen. Het gebruik maken van de hardheidsclausule moet beschouwd worden als een uitzondering en niet als een regel. Gaat het om het verlenen van individuele jeugdhulpvoorzieningen, dan verplicht artikel 2.3 Jeugdwet het college al maatwerk te verrichten.

Gebruik van de hardheidsclausule zal daarom in dat opzicht niet snel aan de orde komen. In uitzonderingsgevallen zou het bijvoorbeeld kunnen spelen bij de regels rondom het verstrekken van een pgb. Bij toepassing van de hardheidsclausule moet het college uitgebreid motiveren waarom in de desbetreffende situatie van de verordening wordt afgeweken.

Artikel 27 Intrekking oude verordening en overgangsrecht
Dit artikel bevat overgangsrecht en regelt welke verordening in een aantal situaties van toepassing is op het moment dat de nieuwe verordening in werking treedt. In het tweede lid is duidelijk gemaakt dat bestaande rechten doorlopen, totdat een nieuwe beoordeling heeft plaatsgevonden. Tot slot is in lid 3 vastgelegd dat aanvragen die nog bij het college in behandeling zijn, op grond van deze verordening beoordeeld zullen worden.

Artikel 28 Inwerkingtreding en citeertitel
Dit artikel spreekt voor zich.

(Was wordt lijst)

Art.	Was	Wordt	onderbouwing
1 lid 1 sub g	**gezinsplan:** het document dat wordt opgesteld door jeugdige en/of zijn ouders, waarin zij de hulpvraag beschrijven. Dit document wordt door de medewerker team toegang jeugd aangevuld met de - door de toegang vastgestelde - eventueel noodzakelijk te verlenen ondersteuning;	**Gezinsplan:** het document waarin de hulpvraag van de jeugdige en de eventueel noodzakelijk te verlenen ondersteuning is omschreven.	
1 Lid 1 sub h	**hulpverleningsplan:** plan waarin specifieke behandeldoelen en resultaten door de specialistische jeugdhulpaanbieder in samenspraak met de jeugdige of zijn ouders wordt opgesteld voor één jeugdige. Deze hulpverleningsdoelen moeten gerelateerd zijn aan de gezinsdoelen en beoogde resultaten uit het gezinsplan;	Verwijderd	Het hulpverleningsplan is een plan van de aanbieder, dit komt niet terug in de verordening en behoeft dus ook geen uitwerking in de begripsbepalingen.
1 Lid 1 sub k	Medewerker toegang jeugd	Verwijderd	Was niet gedefinieerd, daarom nu verwijderd.
1 Lid 1 sub n	**resultaat:** de daadwerkelijk bereikte uitkomsten van een hulpverleningsplan. Deze resultaten worden geduid aan de hand van de verhouding tot de geformuleerde doelen in overleg tussen de toegang tot de jeugdhulp, de jeugdhulpverlener/behandelaar, de jeugdige of zijn ouders;	Lid 1 sub l **resultaat:** de daadwerkelijk bereikte uitkomsten van de ingezette hulpverlening. De opgestelde doelen, zijn de basis om vast te stellen welk resultaat is behaald.	

1 lid 1 sub p	**team toegang jeugd:** de gemeentelijke toegang tot jeugdhulp	Lid 1 sub n. **Team uitvoering jeugd:** de gemeentelijke toegang tot jeugdhulp	Naam van team na reorganisatie gewijzigd.
1 lid 1 sub o		Toegevoegd **voorliggende voorziening:** een voorziening dat geboden wordt op grond van andere wetgeving	
1 lid 2	1. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet, het Besluit Jeugdwet en de Algemene wet bestuursrecht.	1. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Jeugdwet (hierna: de wet), het Besluit Jeugdwet en de Algemene wet bestuursrecht.	De Jeugdwet uitgeschreven, zodat duidelijk is over welke wet het gaat.
2	Een algemene voorziening is rechtstreeks toegankelijk zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige of zijn ouders.	Toegevoegd: zonder beschikking	Ter verduidelijking dat er voor een algemene voorziening geen beschikking nodig is.
5 lid 1	Jeugdigen en/of ouders kunnen aan aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk indienen bij het college. Een aanvraag wordt ingediend door middel van een door het college vastgesteld aanvraagformulier.	Een jeugdige, een ouder of een andere belanghebbende kunnen een aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk indienen bij het college. Een aanvraag wordt ingediend door middel van een door het college vastgesteld aanvraagformulier	Toegevoegd dat andere belanghebbenden ook aanvraag kunnen indienen, dit is in lijn met de Algemene wet bestuursrecht.
5 lid 5		Nieuw toegevoegd.	Ter verduidelijking: Bij spoedeisende jeugdhulp (crisis) wordt in de regel geen persoonsgebonden budget (pgb) verstrekt. De gemeente weigert een pgb vaak, omdat er direct passende zorg in natura nodig is. Een pgb is bedoeld voor planbare

			zorg en niet voor crisissituaties, kinderbeschermingsmaatregelen of gesloten opnames.
5 lid 7	Heeft de aanvraag betrekking op een minderjarige: a. die jonger is dan 12 jaren, of; b. die ouder is dan 12 jaren en niet in staat tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake, dan is niet de instemming van de minderjarige vereist, maar van diens wettelijke vertegenwoordiger.	Er is geen instemming nodig voor de aanvraag van de minderjarige, maar van diens wettelijk vertegenwoordiger, als: **a.** de jeugdige jonger is dan 12 jaar, of; **b.** de jeugdige ouder is dan 12 jaar en niet in staat is tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake.	Voor de leesbaarheid.
5 lid 9	1. Heeft de aanvraag betrekking op een minderjarige die de leeftijd van 12 maar nog niet die van 16 jaren heeft bereikt, dan behoeft de aanvraag de instemming van zowel de minderjarige als de wettelijke vertegenwoordiger, mits de minderjarige in staat is tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake. Weigert de wettelijke vertegenwoordiger in te stemmen met de aanvraag, dan zal het college de aanvraag toch in behandeling nemen als de jeugdhulp voor de minderjarige kennelijk nodig is teneinde ernstig	Er is instemming nodig voor de aanvraag door de wettelijk vertegenwoordiger en de jeugdige, als: a. de jeugdige tussen de 12 en 16 jaar is. 2. Lid 8. Er is geen instemming nodig van de wettelijk vertegenwoordiger, als: a. De jeugdige de leeftijd van 16 jaar heeft bereikt, of; b. De jeugdige tussen de 12 en 16 jaar is en de jeugdige, na weigering van toestemming door de wettelijk vertegenwoordiger, de jeugdhulp weloverwogen blijft wensen, of; c. De jeugdige tussen de 12 en 16 jaar	Voor de leesbaarheid.

	nadeel voor de minderjarige te voorkomen, alsmede indien de minderjarige ook na de weigering van de toestemming de jeugdhulp weloverwogen blijft wensen.	oud is en de jeugdhulp, na weigering van toestemming door de wettelijk vertegenwoordiger, kennelijk nodig is om een ernstig nadeel voor de jeugdige te voorkomen.	
7 lid 1	Het college onderzoekt in één of meerdere gesprekken met de jeugdige en/of zijn ouders, zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen acht weken, na ontvangst van het volledig ingevuld voor zover nodig in het kader van de hulpvraag (…)	Het college onderzoekt in één of meerdere gesprekken met de jeugdige en/of zijn ouders zo spoedig mogelijk, in ieder geval binnen acht weken na ontvangt van het volledig ingevulde aanvraagformulier, voor zover nodig in het kader van de hulpvraag: (…)	Toegevoegd welk document volledig ingevuld moet zijn om de termijn te laten starten.
7 lid 1 sub a	de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige of zijn ouders en het probleem of de hulpvraag	a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige of zijn ouders en de hulpvraag;	De hulpvraag is de passende term. Daarom ‘het probleem’ weggehaald.
7 lid 1 sub c	Toegevoegd:	Welke hulp gelet op de vastgestelde problematiek naar aard en omvang nodig is om de jeugdige in staat te stellen om gezond en veilig op te groeien, te groeien naar zelfstandigheid en/of voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren.	Toegevoegd. Dit is in lijn met vaste rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep. Dit moet onderdeel zijn van het onderzoek.
7 lid 3	Het college kan, met instemming van de jeugdige of zijn	Het college kan, met instemming van de jeugdige of zijn	School toegevoegd als voorbeeld, komt veel voor.

	ouders, informatie inwinnen bij andere instanties, zoals de huisarts, en met deze in gesprek gaan over de problemen en de meest aangewezen hulp.	ouders, informatie inwinnen bij andere instanties, zoals de huisarts of de school, en met deze in gesprek gaan over de problemen en de meest aangewezen hulp.	
7 lid 4	Het college en de jeugdige en/of zijn ouders leggen de zaken genoemd in het eerste lid vast in het gezinsplan.	Het college legt de zaken genoemd in het eerste lid vast in het gezinsplan	Is een verantwoordelijkheid van het college. Het deel van het gezinsplan dat door ouders/jeugdige ingevuld kan worden is niet verplicht.
8	Nieuw artikel eigen kracht toegevoegd.	Gezien de lengte van het artikel verwijs ik naar de verordening	Op basis van jurisprudentie is het noodzakelijk om het beoordelingskader voor eigen kracht in de verordening vast te leggen.
Nummering artikelen 8 t/m einde	-	-	Ivm toevoegen art. 8 eigen kracht en verplaatsen artikel 11 (oud) naar artikel 10, is de nummering van de artikelen gewijzigd.
8 lid 1	In het gezinsplan hebben ouders/jeugdige de hulpvraag beschreven. Na het onderzoek legt de medewerker team toegang jeugd de noodzaak van een individuele voorziening vast onder vermelding van de aan de jeugdige of zijn ouders kenbaar gemaakte gevolgen.	Artikel 11 lid 1 In het gezinsplan kunnen ouders/jeugdige de hulpvraag beschrijven. Lid 2 In het gemeentelijke deel van het gezinsplan worden de onderzoeksbevindingen naar aanleiding van het stappenplan van de Centrale Raad van Beroep en de eventuele noodzaak van een individuele voorziening vastgelegd.	Het gezinsplan bestaat uit twee delen, dit blijkt nu beter uit het artikel. Lid 2 (oud) is verwijderd. Het gezinsplan wordt meegestuurd met de beschikking.
9		Nieuw artikel toegevoegd.	Verduidelijking van de voorliggende voorzieningen.

11		Artikel 10 Nieuwe tekst artikel toegevoegd. De tekst die eerst vermeld stond is nu negatief geformuleerd, met enkele toegevoegde weigeringsgronden (lid 3, 4, 5, 7 en 8).	Vraag vanuit uitvoering of dit negatief geformuleerd kan worden, dus weigeringsgronden individuele voorzieningen. Makkelijker te verdedigen in bezwaar.
9 lid 6	De jeugdige of zijn ouders moeten zich binnen 3 maanden na de besluitdatum hebben gemeld bij een jeugdhulpaanbieder.	Artikel 12 lid 6 Verwijderd	Artikel 20 lid 4 (oud artikel 17) toegevoegd, dat het college de verstrekking kan intrekken wanneer binnen zes maanden na de verstrekking geen gebruik is of wordt gemaakt.
10 lid 1 sub b	De termijn van 3 maanden waarbinnen de jeugdige of zijn ouder zich moet melden bij een jeugdhulpaanbieder dan wel het pgb moet besteden als bedoeld in artikel 11 lid 6;	Artikel 13 lid 1 sub b Verwijderd	In artikel 20 lid 4 (oud artikel 17) toegevoegd, dat het college de verstrekking kan intrekken wanneer binnen zes maanden na de verstrekking geen gebruik is of wordt gemaakt.
10 lid 1		Artikel 13 lid 1 sub d (wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is) toegevoegd	Ter voorkoming van discussies omtrent de ingangsdatum.
12 lid 2 sub c	De jeugdige of zijn ouders zich niet hebben gehouden aan bij de verstrekking van enkele eerder opgelegde verplichtingen bij een pgb als bedoeld in artikel 8.1.4, eerste lid, onderdeel a, d of e. van de Jeugdwet	Artikel 15 lid 2 sub c De jeugdige of zijn ouders zich bij een eerdere pgb verstrekking niet hebben gehouden aan verplichtingen bij een pgb als bedoeld in artikel 8.1.4, eerste lid, onderdeel a, d of e. van de Jeugdwet	Duidelijker omschreven dat het gaat om een situatie in het verleden die aanleiding geeft om niet opnieuw een pgb te verstrekken.
12 lid 2 sub e	De jeugdige of zijn ouders zelf geen regie kan voeren over de benodigde zorg en begeleiding en over het beheer van een pgb.	Artikel 15 lid 2 sub e de jeugdige of zijn ouders zelf geen regie kan voeren over de benodigde zorg en begeleiding en over het beheer van een pgb en in het sociaal netwerk ook geen geschikte bugdetbeheerder kunnen vinden.	Het staat een ieder ook vrij om iemand in het sociaal netwerk aan te wijzen als regievoerder over de benodigde zorg/begeleiding. Daarom de toevoeging.

12 lid 3	Het college beoordeelt aan de hand van de navolgende criteria of de budgethouder of budgetbeheerder in staat is om de aan het beheer van een pgb voortvloeiende taken te kunnen uitvoeren	Artikel 15 lid 3 Het college beoordeelt aan de hand van de 10 punten van pgb-vaardigheid van het ministerie van VWS en de VNG en aan de hand van de navolgende criteria of de budgethouder of budgetbeheerder in staat is om de aan het beheer van een pgb voortvloeiende taken te kunnen uitvoeren	De 10 punten van pgb vaardigheid van het ministerie van VWS en VNG toegevoegd.
12 lid 3 sub c	a. Goed werkgeverschap: De budgethouder of budgetbeheerder moet kennis hebben van zijn of haar rechten en plichten als werkgever;	Artikel 15 lid 3 sub c Goed werkgeverschap/opdrachtgeverschap: De budgetbeheerder moet kennis hebben van zijn of haar rechten en plichten als werkgever;	Goed opdrachtgeverschap toegevoegd, omdat pgb's vaak ook in opdrachtgeverschap worden uitgevoerd.
12 lid 9	Een jeugdige of zijn ouders mogen tijdelijk bij verblijf in het buitenland maximaal zes weken per kalenderjaar zorg inkopen met zijn pgb, mits het college hier vooraf toestemming heeft verleend.	Artikel 15 lid 9 Een jeugdige, of zijn ouders, mogen bij tijdelijk verblijf in het buitenland maximaal zes weken per kalenderjaar zorg inkopen met een pgb. Voorwaarde hierbij is dat het college hiervoor vooraf toestemming heeft verleend.	Herschreven voor leesbaarheid.
14	Nieuw artikel kwaliteitseisen jeugdhulp toegevoegd		Toegevoegd om de kwaliteitseisen inzichtelijk te maken.
Nummering artikel 14 t/m einde			I.v.m. toevoeging artikel 14 kwaliteitseisen Jeugdhulp, is de nummering van de overige artikelen aangepast.
14 lid 3	De hoogte van het pgb voor informele hulp bedraagt 50% van het tarief van de goedkoopst	Artikel 17 lid 3 De hoogte van het pgb voor informele hulp is	

	compenserende maatwerkvoorziening in natura, met als ondergrens het op de hulpverlener van toepassing zijnde wettelijk minimumloon inclusief vakantiegeld en -uren. En als bovengrens het in artikel 5.22 lid 1 van de Regeling langdurige zorg opgenomen tarief.	gelijk aan het minimum uurloon, inclusief vakantiebijslag, zoals bedoeld in de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag voor een persoon van 22 jaar of ouder met een 36-urige werkweek en indien sprake is van een arbeidsovereenkomst opgehoogd met de werkgeverslasten. Dit tarief geldt ongeacht de diploma's en werkervaring van de informele hulp.	
14		Artikel 17 lid 4 nieuw toegevoegd: Het tarief van een pgb dat is bestemd voor informele hulp als bedoeld in lid 2 wordt per 1 januari en 1 juli aangepast aan het per die datum geldende wettelijk minimum uurloon.	
14 lid 5	De hoogte van het tarief pgb voor een tijdelijk verblijf in het buitenland wordt bepaald op basis van afstemming op het land waar de cliënt tijdelijk verblijft en ook de jeugdhulp feitelijk inkoopt en wordt berekend aan de hand van de aanvaardbaarheidspercentages 2017 persoonsgebonden budget Wet Langdurige Zorg.	Verwijderd.	De afgelopen 10 jaar niet voorgekomen. Vermoedelijk overgenomen in de Verordening Jeugdhulp, omdat deze bepaling ook in de Verordening Wmo zit i.v.m. bijv. gastarbeiders die tijdelijk terugkeren naar land van herkomst.
17 lid 4		Toegevoegd. Het college kan een beslissing tot verstrekking van een individuele voorziening herzien of intrekken als blijkt dat hiervan binnen zes maanden na de verstrekking geen	

		gebruik is of wordt gemaakt.	
18 lid 1	Het college informeert jeugdigen en ouders in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een jeugdhulpvoorziening zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.	Verwijderd.	Is dubbel. Staat ook vermeld bij artikel 13 lid 4 (nieuw): inhoud beschikking.
24 lid 4	Beslissing op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2019 geschiedt op grond van de Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2019, die ten aanzien van de betreffende zaak zijn rechtskracht behoudt. Hier kan ten gunste van de jeugdige of zijn ouders worden afgeweken.	Artikel 27 lid 4: Beslissing op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2023 geschiedt op grond van de Verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2026.	In verband met de bepaling rondom eigen kracht is het belangrijk dat de nieuwe verordening geldt rondom beslissingen op bezwaar. Men mag niet slechter worden van bezwaar, dus mocht deze bepaling ertoe leiden dat de nieuwe verordening strenger is dan de oude verordening en iemand dus slechter wordt van zijn bezwaar, dan kan van deze bepaling worden afgeweken op grond van de hardheidsclausule.

Adviesraad Sociaal Domein
DEVENTER

Aan het College van B&W
van de gemeente Deventer
Postbus 5000
7400 GC Deventer

Onderwerp: Advies ASDD – verordening Jeugdhulp gemeente Deventer 2026

Deventer, 9 september 2026

Geacht college,

De Adviesraad Sociaal Domein Deventer (ASDD) heeft de Concept Verordening Jeugdhulp 2026 en de Was Wordt lijst goed gelezen. Wij zien dat de gemeente veel heeft verbeterd. De verordening is duidelijker geworden. Begrippen zijn beter uitgelegd. Zo staat er nu dat het resultaat gaat over “de daadwerkelijk bereikte uitkomsten van de ingezette hulpverlening” (Art. 1 lid 1 sub l). Ook is nu helder dat algemene voorzieningen “rechtstreeks toegankelijk zijn… zonder beschikking” (Art. 2). Dat voorkomt verwarring bij inwoners.

Het is goed dat de gemeente heeft vastgelegd dat de achtwekentermijn pas begint wanneer het volledig ingevulde aanvraagformulier binnen is (Art. 7 lid 1). Dat geeft duidelijkheid. De instemmingsregels voor jeugdigen zijn herschreven en daardoor makkelijker te begrijpen. Het onderzoek dat de gemeente moet doen, sluit nu beter aan bij de regels van de Centrale Raad van Beroep. De toevoeging dat het college moet bepalen “welke hulp gelet op de vastgestelde problematiek naar aard en omvang nodig is” (Art. 7 lid 1 sub c) is belangrijk en noodzakelijk.

Het nieuwe artikel over eigen kracht is uitgebreid. Het geeft een volledig beeld van wat ouders zelf moeten doen en wanneer de gemeente moet helpen. Tegelijk is dit artikel lang en ingewikkeld. De ASDD ziet het risico dat ouders zich hierdoor overvraagd voelen. Het is belangrijk dat professionals goed kijken naar (dreigende) overbelasting. Overbelasting kan komen door werk, maar ook door stress, relatieproblemen of andere omstandigheden. De zin “Er moet een verband zijn tussen de overbelasting en de zorg aan de jeugdige” (Art. 8) moet zorgvuldig worden toegepast. Ouders mogen niet het gevoel krijgen dat zij eerst moeten vastlopen voordat hulp mogelijk is.

Het gezinsplan is nu opgesplitst in een deel van ouders en een deel van de gemeente. Dat is een verbetering. Ouders kunnen hun hulpvraag beschrijven, maar dat hoeft niet. De zin “In het gezinsplan kunnen ouders/jeugdige de hulpvraag beschrijven” (Art. 11 lid 1) maakt dat duidelijk. De ASDD vindt het belangrijk dat dit ook zo wordt gecommuniceerd. Niet alle ouders kunnen hun situatie goed opschrijven. Het gemeentelijke deel moet altijd helder worden uitgelegd, zodat ouders begrijpen hoe het onderzoek is gedaan en waarom bepaalde keuzes worden gemaakt.

De regels voor het persoonsgebonden budget (pgb) zijn duidelijker geworden. De toevoeging dat een pgb geweigerd kan worden wanneer “in het sociaal netwerk geen geschikte budgetbeheerder kan worden gevonden” (Art. 15 lid 2 sub e) is logisch. Toch vraagt dit om zorgvuldigheid. Ouders moeten ondersteuning krijgen als zij pgb vaardig willen worden. De gemeente moet actief meedenken wanneer iemand uit het netwerk deze rol kan overnemen.

De verordening bevat veel kwaliteitseisen voor aanbieders, zoals VOG verplichtingen, verzekeringen en registraties. Deze eisen zijn begrijpelijk, maar kunnen zwaar zijn voor kleine aanbieders en pgb gebruikers. De ASDD adviseert om hier waar mogelijk onderscheid te maken. De toegankelijkheid van zorg mag niet worden beperkt door te veel administratie.

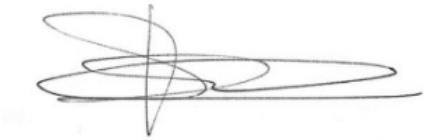
De ASDD vindt het goed dat spoedeisende jeugdhulp niet via een pgb kan worden ingezet. De zin “Spoedeisende jeugdhulp kan niet ingezet worden in de vorm van een pgb” (Art. 5 lid 5) voorkomt misverstanden. Het is belangrijk dat dit duidelijk wordt uitgelegd aan inwoners.

De ASDD ziet dat de verordening inhoudelijk sterk en juridisch zorgvuldig is. Toch zijn er punten die aandacht vragen. De verordening is voor inwoners nog steeds moeilijk te lezen. Een publieksvriendelijke samenvatting en een eenvoudige routekaart zouden helpen. Het artikel over eigen kracht moet zorgvuldig worden toegepast, zodat ouders niet worden overvraagd. Ouders moeten goed worden ondersteund bij het gebruik van een pgb. En de administratieve lasten moeten niet te zwaar worden voor kleine aanbieders.

De ASDD adviseert het college om deze punten mee te nemen in de definitieve verordening. Wij lichten dit advies graag mondeling toe wanneer dat gewenst is.

Graag zien wij uw reactie tegemoet.

Met vriendelijke groet,

Mw. J. Santbergen,
Onafhankelijk voorzitter ASDD

Dhr. K. Pels
Secretaris ASDD

CC: mw. A. van Dijk en P. Folkeringa

gemeente Deventer

Grote Kerkhof 1
Postbus 5000
7400 GC Deventer

14 0570
Telefoon

direct telefoonnummer

e-mail

Adviesraad Sociaal Domein Deventer (ASDD)
t.a.v. mw. J. Santbergen
per email: asdd@deventer.nl

zaaknummer	uw referentie	27 oktober 2026 datum
contactpersoon	Reactie advies verordening Jeugdhulp onderwerp	

Geachte mevrouw Santbergen,

Op 9 september 2026 heeft de ASDD een advies uitgebracht over de voorgenomen wijziging van de Verordening Jeugdhulp. Dank voor uw advies.

U geeft aan dat de verordening duidelijker is geworden en dat er veel is verbeterd. Ook geeft u meermaals aan dat vanuit de uitvoering heldere uitleg en zorgvuldige toetsing belangrijk zijn. Dat zijn wij met u eens en dit zal aandacht krijgen bij de implementatie van de verordening na de vaststelling door de gemeenteraad.

Bij een aantal artikelen heeft u een specifieke opmerking geplaatst. Hieronder zullen wij per artikel uw opmerking weergeven met daaronder onze reactie daarop.

1. *Artikel 8 over eigen kracht is uitgebreid. Het geeft een volledig beeld van wat ouders zelf moeten doen en wanneer de gemeente moet helpen. Tegelijk is dit artikel lang en ingewikkeld. De ASDD zien het risico dat ouders zich hierdoor overvraagd voelen. Het is belangrijk dat professionals goed kijken naar (dreigende) overbelasting. Overbelasting kan komen door werk, maar ook door stress, relatieproblemen of andere omstandigheden. De zin “er moet een verband zijn tussen de overbelasting en de zorg aan de jeugdige” moet zorgvuldig worden toegepast. Ouders mogen niet het gevoel krijgen dat zij eerst moeten vastlopen voordat hulp mogelijk is.*

Wij herkennen de zorg van de ASDD dat de omvang en complexiteit van dit artikel voor ouders als belastend kunnen worden ervaren. Juist daarom is ervoor gekozen om de bepalingen uitgebreider uit te werken. Het beoordelen van eigen kracht en (dreigende) overbelasting vraagt om een zorgvuldige en consistente afweging. Door deze aspecten in de verordening te verduidelijken, ontstaat meer transparantie over de wijze waarop het college deze beoordeling uitvoert.
Wij onderschrijven het belang van een zorgvuldige toepassing in de praktijk. Medewerkers van Team Uitvoering Jeugd zullen ouders gedurende het onderzoek actief meenemen in de beoordeling en de stappen die zij daarbij zetten. Wanneer ouders vastlopen als gevolg van de zorg voor hun kind, biedt dit artikel een duidelijk kader om te beoordelen of ondersteuning passend en noodzakelijk is.

2. *De regels voor het persoonsgebonden budget (pgb) zijn duidelijker geworden. De toevoeging dat een pgb geweigerd kan worden wanneer "in het sociaal netwerk geen geschikte budgetbeheerder kan worden gevonden" (Art. 15 lid 2 sub e) is logisch. Toch vraagt dit om zorgvuldigheid. Ouders moeten ondersteuning krijgen als zij pgb vaardig willen worden. De gemeente moet actief meedenken wanneer iemand uit het netwerk deze rol kan overnemen.*

Wij delen het belang dat ouders goed worden ondersteund bij vragen rondom een persoonsgebonden budget (pgb). Wanneer ouders zich verder willen ontwikkelen in hun pgb-vaardigheden, kan de gemeente hen wijzen op beschikbare ondersteuning, bijvoorbeeld via Per Saldo, de belangenvereniging voor budgethouders.
Daarnaast wijzen wij hen op de mogelijkheid om binnen het sociale netwerk iemand te zoeken die de rol van budgetbeheerder kan vervullen. De verantwoordelijkheid voor het ontwikkelen van pgb-vaardigheden ligt niet bij de gemeente; onze rol is om ouders te informeren over de beschikbare ondersteuning en mogelijkheden, zodat zij hierin passende keuzes kunnen maken.

3. *De verordening bevat veel kwaliteitseisen voor aanbieders, zoals VOG verplichtingen, verzekeringen en registraties. Deze eisen zijn begrijpelijk, maar kunnen zwaar zijn voor kleine aanbieders en pgb gebruikers. De ASDD adviseert om hier waar mogelijk onderscheid te maken. De toegankelijkheid van zorg mag niet worden beperkt door te veel administratie.*

Wij begrijpen de aandacht van de ASDD voor de toegankelijkheid van zorg en het beperken van administratieve lasten. Tegelijkertijd vinden wij het van groot belang dat iedere jeugdige kan rekenen op veilige en kwalitatief goede jeugdhulp, ongeacht de omvang van de organisatie die deze hulp biedt. Om die reden gelden dezelfde basiskwaliteitseisen voor alle aanbieders. Deze eisen dragen eraan bij dat jeugdigen en ouders kunnen vertrouwen op een verantwoord en kwalitatief voldoende zorgaanbod. Daarbij blijven wij aandacht houden voor een goede balans tussen kwaliteitseisen en uitvoerbaarheid.

Ten slotte geeft u aan dat de verordening moeilijk leesbaar is en dat een publieksvriendelijke samenvatting en een eenvoudige routekaart zouden kunnen helpen.

Wij zijn het met u eens dat een eenvoudige weergave van de verordening wenselijk is. Dit gaan wij regelen. Wij onderzoeken daarom verschillende mogelijkheden om een duidelijke samenvatting/routekaart te maken.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Burgemeester en wethouders van de gemeente Deventer,

de secretaris,	de burgemeester,
	
J.P. Wassens	R.C. König